

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

Σ.ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΔΕΔΥ)
ΙΓΝ. ΠΛΙΑΚΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΣΤΟΕ)
Μ.ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν.Δ.)
ΒΑΓΓ.ΤΥΡΤΙΡΑΚΗΣ (ΕΚΠΡ.ΚΚΕ)
Γ.ΤΟΛΙΟΣ (ΕΚΠΡ.ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ)
ΚΥΡ. ΓΚΕΪΒΕΛΗ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛ.ΣΥΝΤ/ΧΩΝ ΕΤΕ)
Σ. ΣΙΩΚΟΣ (ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΙΝΕ-ΟΤΟΕ)
Γ.ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ Π.Ο.Π.Ο.Κ.Π)
Α. ΚΑΛΥΒΗΣ (ΑΝΤ/ΔΡΟΣ ΓΣΕΕ)
Α.ΚΑΡΡΑΣ (πρώην ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΙΚΑ)
Γ.ΚΟΥΤΣΟΥΠΟΓΙΩΡΓΟΣ (ΑΝΤ/ΔΡΟΣ ΟΜΕ-ΟΤΕ)
Δ.ΠΑΦΙΛΗΣ (πρώην ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΤΟΕ)
ΕΠ.ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ (ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΟΣΤΟΕ-ΠΡ.ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΤΟΕ)
Β.ΑΡΓΙΤΗΣ (Γ.Γ. ΣΥΛ.ΥΠΑΛ. AMERICAN EXPRESS)
ΑΝ.ΝΤΙΝΟΣ (ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΣΥΛ.ΣΥΝΤ/ΧΩΝ ΠΡ.ΙΟΝ,ΤΡ.)
Ν.ΠΙΣΚΟΠΟΣ (ΠΡ.ΜΕΛΟΣ ΕΚΤΕΛ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΟΤΟΕ, ΣΥΝΤ/ΧΟΣ)
Δ.ΚΟΥΣΕΛΑΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΤΟΕ)

Σ.ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΔΕΔΥ): Δεν θα μπω επί της ουσίας, νομίζω ότι ο Χρήστος αλλά και ο Δημήτρης μετά αναπτύξανε και δώσανε την διάσταση των επεξεργασιών που γίνονται στο Συνδικαλιστικό Κίνημα γύρω από το ασφαλιστικό ζήτημα. Θέλω πάρα πολύ σύντομα να κάνω δύο παρατηρήσεις.

Πράγματι ο Υπουργός στην ομιλία του δεν είχε καμία είδηση αλλά είχε μία διαφοροποίηση η οποία είναι πάρα πολύ σημαντική σε σχέση με το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Η κυβέρνηση επιχείρησε να παρουσιάσει ως μονόδρομο, ως αναγκαίες τεχνικές προσαρμογές, τις λύσεις στο ασφαλιστικό, εμφανίζοντας στις αρχές του χρόνου τα πιο σκληρά σενάρια και η ευθύνη για την παρουσίαση αυτών των σεναρίων και για την παραφιλολογία σε μεγάλο μέρος ανήκει στην κυβέρνηση.

Είναι σαφές πέρα από τις όποιες παλινδρομήσεις και το εκκρεμές που μπορεί να δει κανείς το τελευταίο διάστημα, ότι το Συνδικαλιστικό Κίνημα πέτυχε μία πρώτη νίκη, τη νίκη ότι το ασφαλιστικό θα κριθεί στο πολιτικό και κοινωνικό πεδίο και θα κριθούν με αντίστοιχη λογική οι επιλογές της κυβέρνησης. Δεν θα εμφανιστούν στην κοινωνία ως μονόδρομος. Είναι σημαντικό γιατί διαφοροποιεί την εξέλιξη και είναι επίσης σημαντικό το ότι οι πρωτοβουλίες στο διάλογο είναι από το Συνδικαλιστικό Κίνημα με τη συμμετοχή της κυβέρνησης.

Εύχομαι να αξιοποιήσει η κυβέρνηση τις θέσεις του Συνδικαλιστικού Κινήματος για να εξασφαλίσει και την συμμετοχή των συνδικάτων στο διάλογο που θα οργανώσει η ίδια. Η δεύτερη πολύ σύντομη παρατήρηση είναι ότι ανεξάρτητα αν θα αφορά το σύνολο των εργαζομένων στον ιδιωτικό και στον δημόσιο τομέα το ασφαλιστικό, γιατί είναι πολύ πιθανό να υπάρξει και η τακτική της σαλαμοποίησης, σε ό,τι αφορά την προώθηση των λύσεων, θέλουμε να καταστήσουμε σαφές ότι θα συνεχίσουμε όπως ξεκινήσαμε, ενιαία, σχεδιασμένα και καθολικά, οι εργαζόμενοι στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Η ΑΔΕΔΗ και η ΓΣΕΕ θα δώσουν τη μάχη για το ασφαλιστικό και θέλω να πιστεύω ότι το αποτέλεσμα της θα κριθεί πάρα πολύ από τις δικές μας επεξεργασίες αλλά κύρια από τις δικές μας δυνατότητες να κινητοποιήσουμε την κοινωνία και να αναδείξουμε ένα νέο όραμα για την ασφάλεια, για τη συνοχή, για το μέλλον του κοινωνικού κράτους στην Ελληνική κοινωνία αλλά και στην Ευρώπη.

Με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντική η σημερινή ημερίδα, υπάρχει ο συνάδελφος ο Κουτρομάνης από την Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ που θα παρέμβει και θα παρουσιάσει στην πορεία με πιο αναλυτικά στοιχεία που αφορούν το δημόσιο τομέα για να εμπλουτίσει τον προβληματισμό. Θέλω να ευχαριστήσω και πάλι για την πρόσκληση και νομίζω ότι θα συναντηθούμε το επόμενο διάστημα, δυνατά και αποτελεσματικά με πρωτοβουλίες του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

ΙΓΝ. ΠΛΙΑΚΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΣΤΟΕ): Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να συγχαρώ την ΓΣΕΕ και την ΟΤΟΕ για την σημερινή σύσκεψη που έκανε εδώ και θα ήθελα να πω ότι στο πανώ που λέει "ασφαλιστικό ώρα μηδέν: μετεργασιακή προστασία των πολιτών", έπρεπε να μπει και ο τρίτος πυλώνας ΓΣΕΕ, ΟΤΟΕ, ΟΣΤΟΕ. Αυτό είναι μια παράλειψη όπως είπα αλλά τουλάχιστον φίλε Πρόεδρε της ΟΤΟΕ θα πρέπει να ξέρετε ότι οι τραπεζικοί συνταξιούχοι συμπαραστέκονται στον αγώνα που δίνει η ΟΤΟΕ. Το αποδείξαμε αυτό και στην τελευταία συγκέντρωση που έγινε και η δύναμη των συνταξιούχων μπορεί να φανεί χρήσιμη και σε εσάς και στην ΓΣΕΕ και όταν και όποτε χρειαστεί.

Φίλες και φίλοι, άκουσα πολύ προσεκτικά την εισήγηση του Προέδρου της ΓΣΕΕ και μπορώ να πω ότι σε πολλά σημεία εμένα ειλικρινά με κάλυψε γιατί είχα σκοπό αυτά τα σημεία να τα αναφέρω και είναι πολύ σημαντικά με δυο κουβέντες να τα πούμε. Όταν άκουσα τους συνάδελφους της ΟΤΟΕ και της ΓΣΕΕ να λένε ότι οι κυβερνήσεις, οι όποιες περάσανε πρέπει να είναι αξιόπιστες και θα πρέπει αυτά που λένε να τα τηρούνε και είναι πολύ σημαντικό αυτό, άκουσα να λένε ότι οι συντάξεις αυτών που έφυγαν πριν από το 1992, ότι έχουν φτάσει κάτω από το επίπεδο του 50% και είναι αυτό μια αλήθεια. Άκουσα ότι η ενσωμάτωση της ΑΤΑ παρότι έχει καταργηθεί, δεν έχει καταργηθεί στους συνταξιούχους που έχουν φύγει πριν το 1992 και που η ΓΣΕΕ -προς τιμήν του συναδέλφου Πολυζωγόπουλου, Προέδρου της ΓΣΕΕ- είχε βάλει ψήφισμα και στο Γενικό Συμβούλιο της όταν έγινε τελευταία και στο συνέδριό της και απεφασίσθη και αυτό να διεκδικηθεί στα πλαίσια του Ασφαλιστικού.

Εμείς επιμέναμε και επιμένουμε μέχρι και τώρα σε ενιαίο ταμείο τραπεζοϋπαλλήλων και όχι το ενιαίο ταμείο που προτείνουνε τώρα με ένταξη στο ΙΚΑ. Αυτή είναι μια απόφαση της ΟΣΤΟΕ που έχει πάρει με τα Διοικητικά της Συμβούλια και στο τελευταίο της Συνέδριο.

Παρόλα αυτά όμως είπαμε να βοηθήσουμε σε οποιαδήποτε πρόταση γιατί την ευθύνη την ιστορική θα την φέρνει η ΟΤΟΕ διότι η ΟΤΟΕ θα υπογράψει, εμείς ως συνταξιούχοι το ξέρουμε πολύ καλά. Δεν πρόκειται να υπογράψουμε παρόλο που συμμετέχουμε στις όποιες συναντήσεις γίνονται με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της ΟΤΟΕ και θα μπορούσαμε κι εμείς και με την εμπειρία τόσα χρόνια, τα 35 χρόνια που ανακατευόμαστε με το Συνδικαλιστικό Κίνημα να μπορέσουμε να συμβάλουμε σε όποιες αποφάσεις και να διασφαλίσουμε αυτά που πάνε να γίνουνε.

Άκουσα πολύ προσεκτικά επίσης τον Αντιπρόεδρο της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών. Βέβαια έκανε μια ανάλυση -εγώ αναλυτής δεν είμαι- αλλά θα ήθελα εδώ να παρακαλέσω και να πω. Είναι ένα παράπονο όλων όσοι με ακούνε, ότι στην Ελλάδα υπάρχουν αναλυτές που οι ξένοι τους ζητάνε στα ξένα κράτη, γιατί τάχα εμείς να περιμένουμε κάποιες εγγλέζικες αναφορές να μας πούνε τι μέλλει γενέσθαι όταν οι Εγγλέζοι στις αναφορές που θα κάνουνε και στις προτάσεις που θα κάνουνε, δεν έχουνε με την ίδια την ΓΣΕΕ και με την ίδια την ΟΤΟΕ συμφωνήσει, με τους αναλυτές τους δικούς μας. Γιατι δεν συμπεριλαμβάνουν στην ανάλυση και να μας πούνε μέσα σε αυτά που θα προτείνουνε αυτά που είπε ο συνάδελφος Κουσελάς και ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, δηλαδή αυτά που τόσα χρόνια μας έφαγαν. Εμείς λέμε μας έκλεψαν, μας καταλήστεψαν, άλλοι λένε ότι δεν έγινε καλή αξιοποίηση των αποθεματικών.

Και θα ήθελα να απαντήσω και στον Αντιπρόεδρο της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών που πήρε τον λόγο να του πούμε ότι μας είπε πολλά για τους πυλώνες και για το ΙΚΑ - TEAM που βέβαια είναι κάτι άλλο, που εμείς σαν ΟΤΟΕ δεν έχουμε υιοθετήσει ούτε σαν ΟΣΤΟΕ, ούτε συζήτηση έχει γίνει γι' αυτό το θέμα. Εχει γίνει ο πρώτος πυλώνας μόνο που λέει ως προς το ΙΚΑ να πάμε όλοι μαζί (-μόνο αυτό έχει κουβεντιαστεί- για να πούμε εμείς αυτά που ακούσαμε), άραγε οι τράπεζες έχουνε υπόψη τους να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να δώσουνε αυτά που οφείλουνε να δώσουνε;

Αυτά που τόσα χρόνια όταν κατέθεταν -όπως είπε ο συνάδελφος ο Κουσελάς- στην Τράπεζα της Ελλάδος, όταν τα επιτόκια ήτανε 27 και 30%, άτοκα και μετά 2% και όταν οι μελέτες της ΓΣΕΕ και της ΟΤΟΕ λένε ότι πρόκειται για τρισεκατομμύρια. Έχουνε σκοπό να δώσουνε; Αρκετά κύριε Αντιπρόεδρε, οι τράπεζες κερδίζουνε τόσα χρόνια, μην ξεχνάμε ότι μπήκανε πολλά δισεκατομμύρια, να μην πω τρισεκατομμύρια στα ταμεία μέσα. Και να μην κοιτάμε μόνο τι θα κάνουμε στην Ευρώπη και πως θα πάνε οι τράπεζες αλλά να κοιτάμε και πως θα ενισχύσουμε τα ταμεία αυτά, που 50 χρόνια, όπως είπε, λειτουργούνε πριν ακόμα βγει το ΙΚΑ να δούμε πως μπορούμε να τα ενισχύσουμε και πως μπορούμε να τα κάνουμε βιώσιμα.

Επόμενα λοιπόν όλα αυτά συνδέονται και εμείς οι συνταξιούχοι λέμε είμαστε υπέρ όπως λένε της αλληλεγγύης των γενεών, ότι και εμείς θα συνεισφέρουμε και ως εν ενεργεία συνεισφέραμε γιατί πρέπει να το πάρουνε χαμπάρι όλοι και κυβερνώντες και όλοι όσοι είναι εδώ μέσα, ότι για να φτάσει εκεί που έχει φτάσει το σύστημα, για να πάρουμε αυτά που έχουμε τώρα, και που απολαμβάνουμε, κάποιος έχει θυσιαστεί, κάποιος έχει αγωνιστεί, κάποιος έχει δώσει τον εαυτό τους ολόκληρο.

Επομένως δεν μπορεί από την μια μέρα στην άλλη, από την μια νύχτα στην άλλη ν' αλλάξουν τα πράγματα, γιατί όταν ψηφίστηκαν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι φωνάζαμε και λέγαμε για την αδικία. Μας λέγανε ότι αυτοί είναι βιώσιμοι για 30, για 40 χρόνια και μη φοβόσαστε κι εμείς λέγαμε ότι τα δεινά θα τα βρούμε μπροστά μας και τα βρήκαμε αυτά τα δεινά. Επόμενα λοιπόν εμείς σαν συνταξιούχοι λέμε από αυτό το βήμα, θα αγωνιστούμε μαζί με την ΟΤΟΕ και θα πρέπει από δω και πέρα να μας έχει συμπαραστάτες σε οποιοδήποτε αγώνα της και το ξέρει. Θα αγωνιστούμε σε όποιο κάλεσμα της ΓΣΕΕ, είμαστε μεγάλη δύναμη οι συνταξιούχοι αν δεν το έχουνε καταλάβει. Συμμετέχω στην Συντονιστική Επιτροπή Ειδικών Ταμείων συνάδελφοι και να ξέρετε πού είναι και η ΔΕΗ και ο ΟΤΕ και όλα τα ταμεία. Έχουμε τα ίδια προβλήματα τώρα γιατί μετά την ένταξή μας στους αντιασφαλιστικούς νόμους, αυτά που λέω για μας ισχύουνε για όλους.

Επομένως έχουμε μια πολύ μεγάλη δύναμη, ας το καταλάβουνε κάποιος, πριν αυτή η δύναμη εκραγεί. Θα πρέπει λοιπόν τη δύναμη να την κοιτάξουνε, θα πρέπει, σε συνεργασία με εμάς, το οποιοδήποτε σύστημα ακολουθηθεί, να

διασφαλίζει τα πάντα και θα πρέπει να διασφαλίζει το κυριότερο απ' όλα γιατί το είπανε, το λένε, το έχουνε πει και Υπουργοί αλλά πολύ φοβάμαι συνάδελφοι -μη γίνω μάγος κακών ειδήσεων ή μη λένε μετά ότι κινδυνολογώ- ότι οποιοδήποτε σύστημα επικρατήσει θα πρέπει να γίνει αυτό που είπε ο συνάδελφος ο Κουσελάς, θα πρέπει οι συνταξιούχοι των διαφόρων ταχυτήτων να εξομοιωθούνε. Είναι ξεκάθαρο, το έχω πει και το λέω πολλές φορές και έχουνε δεσμευτεί και το έχουνε πει όλοι. Μην βρεθούμε κάποια στιγμή και μας πούνε, ναι και στο ΙΚΑ σας πάμε και μένετε εκεί που είσαστε. Αυτό δεν πρόκειται να το δεχτούμε και να ξέρετε ότι θα αγωνιστούμε όλοι μαζί προκειμένου να μην περάσει κάτι τέτοιο. Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

Μ.ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν.Δ.): Κύριε Πρόεδρε της σημερινής συνάντησης, κυρίες και κύριοι, χαίρομαι ιδιαίτερα που είμαι ανάμεσά σας, σε μια τέτοια συζήτηση που αφορά στο μείζον θέμα κατά τη γνώμη μου αυτή τη στιγμή, που είναι η κοινωνική ασφάλιση και οι αλλαγές που πρόκειται να επέλθουν με βάση το γεγονός ότι υπάρχουν προβλήματα χρηματοδότησης ή ότι χρειάζονται συγκεκριμένες μεταβολές, που να αφορούν στην καλύτερη λειτουργία της.

Πρέπει να πω ευθύς αμέσως, ότι η κοινωνική ασφάλιση έχει υποστεί συγκεκριμένες μεταβολές από το 1990 και μετά, ενώ προηγουμένως είχε υπάρξει μια περίοδος άλλοτε άλλων παρεμβάσεων υπέρ άλλοτε άλλων ομάδων, με τρόπο που δεν θα μπορούσα να τον χαρακτηρίσω δίκαιο.

Όποιος είχε το ισχυρότερο λόμπυ μπορούσε να έχει τις μεγαλύτερες απολαβές και πάντως με τρόπο μη βιώσιμο. Εξάλλου, η κοινωνική ασφάλιση χρησιμοποιήθηκε κατά πρωτότυπο τρόπο στην Ελλάδα, ως προνοιακό σύστημα και όχι ως ουσιαστικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Η αλήθεια είναι ότι οι σοβαρές κυβερνήσεις που θέλουν να ασκήσουν προνοιακή πολιτική, την ασκούν μέσω της φορολογίας ή μέσω των προϋπολογισμών και όχι μέσω των ασφαλιστικών οργανισμών και ιδιαίτερα μάλιστα όταν αυτές οι παρεμβάσεις αφορούν σε ανθρώπους που δεν είναι ασφαλισμένοι στους οργανισμούς και δεν έχουν ποτέ εισφέρει. Βέβαια, στην πολιτική αυτή, η οποία ασκήθηκε για να καλύψει άλλου είδους ελλείμματα, συνηγόρησαν και οι εργαζόμενοι και οι εκπρόσωποί τους. Θέλω να είμαι πάρα πολύ ειλικρινής σ' αυτή την παρέμβαση και όχι να χαϊδέψω αυτιά για λόγους πολιτικούς. Το ζήτημα όμως είναι, ότι οι δημογραφικές εξελίξεις συνεπικουρούμενες από αυτού του είδους τις παρεμβάσεις και τη δημιουργία ενός τοπίου, τελείως αντιφατικού, 300 ασφαλιστικών οργανισμών και μιας κατάστασης η οποία δεν περιποιούσε τιμή στη χώρα, δημιούργησαν ασφυκτική κατάσταση στην ασφάλιση.

Το 1990 η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρενέβη και το '92 ο τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ.Σουφλιάς, αλλά και εγώ ως υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κάναμε την πρώτη παρέμβαση με κανόνες μεταβατικού χαρακτήρα, που θα έδιναν την ευκαιρία της μετάβασης σιγά-σιγά σε ένα άλλο σύστημα, που δεν θα έπληττε με καίριο τρόπο τα συμφέροντα των εργαζομένων και των συνταξιούχων.

Οι αντιδράσεις της εποχής εκείνης, αν τις δει κανείς τώρα, φαίνονται μάλλον ως τίποτα σε σχέση με την πραγματικότητα που αναγνωρίζουμε σήμερα. Είχαν όμως και έντονο το πολιτικό στοιχείο. Δεν ήταν μόνο αντιδράσεις που αφορούσαν σ' αυτή καθεαυτή την παρέμβαση.

Διεσώθη όμως το ασφαλιστικό σύστημα και πήρε μία ανάσα ζωής για το μέλλον και αυτό το έχει παραδεχθεί και η σημερινή κυβέρνηση, η οποία είχε δώσει το λόγο της ότι όλα θα τα αλλάξει. Αυτό με το νέο σύστημα που δημιούργησε εν συνεχεία το 1992. Δηλαδή οι όροι και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι νέοι εργαζόμενοι θα μπαίνουν στο σύστημα.

Βρισκόμαστε σήμερα σε μια πραγματικότητα, που είναι αρκετά δυσμενής σε σχέση με το μέλλον. Πρέπει να βλέπουμε το μέλλον. Όταν ζητούμε την αλληλεγγύη των νέων εργαζομένων για να συντηρήσουμε τους σημερινούς συνταξιούχους, πρέπει να βλέπουμε τουλάχιστον 50 χρόνια μπροστά.

Δεν είμαστε η μόνη χώρα που έχει πρόβλημα στην κοινωνική ασφάλιση. Είναι πολλές οι χώρες που έχουν τέτοιο πρόβλημα. Είμαστε όμως η μόνη χώρα στην Ευρώπη, που έχει τέτοια ασυναρτησία λειτουργιών γύρω από την κοινωνική ασφάλιση.

Μιλώντας για το δικό σας παράδειγμα ή για τη δική σας υπόθεση και εγώ αντιλαμβάνομαι πάρα πολύ καλά τις ανησυχίες από το γεγονός μάλιστα ότι η κυβέρνηση δεν έχει ανοίξει τα χαρτιά της και δεν έχει αρχίσει ένα διάλογο που επαπειλείται εδώ και καιρό. Πρέπει να πω ότι βεβαίως είναι θεμιτό δικαίωμα των εργαζομένων να ικανοποιηθούν οι προσδοκίες τους, βάσει των οποίων εισήλθαν στην αγορά εργασίας.

Όταν βέβαια υπάρξει μία γενικότερη κρίση, αναζητούμε τον καλύτερο τρόπο ώστε να υπάρχουν λιγότερες δυνατές επιπτώσεις, ιδιαίτερα σ' αυτούς που έχουν ανάγκη, και το πιο καθαρό σύστημα για το μέλλον.

Ο τρόπος με τον οποίο θεσμοθετήθηκε το μελλοντικό σύστημα το '92, δηλαδή η τριμερής χρηματοδότηση, η οποία έπρεπε να καταβάλλεται και δεν καταβάλλεται και αυτό είναι ένα ζήτημα, τα 65 ως όριο ηλικίας και όλα τα υπόλοιπα, δίνουν την ευκαιρία στους νέους εργαζομένους, να γνωρίζουν επακριβώς ποιοι είναι οι κανόνες και οι συνθήκες υπό τις οποίες εισέρχονται στην αγορά εργασίας.

Και αναζητείται παρέμβαση, η οποία δεν θα επιτρέψει να έχουμε κάθε τόσο μεταβολές στο ασφαλιστικό, να

δημιουργείται πανικός και η έξοδος πολλών ανθρώπων από το χώρο εργασίας. Οσον αφορά στις τράπεζες, πρέπει να πούμε ευθέως ότι αυτό που νομοθετήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία δεν εφαρμόστηκε.

Δεν το ήθελε κανείς να το εφαρμόσει. Σήμερα πιστεύω ότι πολλοί από εσάς επιζητείτε την εφαρμογή αυτού που δεν θέλατε να εφαρμοστεί τότε. Μιλούμε για τη νομοθεσία της Νέας Δημοκρατίας. Το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά. Μιλώ για τη συνολική παρέμβαση.

Κυρίες και κύριοι, εγώ δεν ήρθα για να πω πράγματα που αρέσουν σε όλους, ούτε με ενδιαφέρει αν αρέσουν σε όλους. Εγώ ήρθα για να πω ποια είναι η αλήθεια και ποια είναι η θέση του κόμματός μου. Αυτό που πρέπει να επιδιώξουμε ποιο είναι; Πρώτον, όταν συναποφασίζουμε να εφαρμόσουμε ένα σύστημα, να εφαρμόζεται.

Εμνημόνευσα πριν το γεγονός της τριμερούς χρηματοδότησης που είναι στα χαρτιά για να πω ότι δεν καταβάλλεται από τότε που θεσμοθετήθηκε για τους νέους εργαζομένους το ποσοστό του κράτους και άρα δεν δημιουργείται το ανάλογο ταμείο και άρα δεν δημιουργούνται τα ανάλογα κεφάλαια και άρα αλλάζουν οι προοπτικές.

Ετσι, είναι ανάγκη αυτό που θα γίνει, πρώτον, να μην πλήξει καίρια τις προσδοκίες των εργαζομένων, δεύτερον, να συνοδεύεται από άλλες πολιτικές που θα αφορούν στην είσοδο νέων εργαζομένων στο χώρο εργασίας και αυτό έχει τεράστια σημασία, διότι αν δεν αυξηθεί η απασχόληση, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί ουσιαστικά το ασφαλιστικό.

Εσείς βέβαια έχετε ένα ειδικότερο πρόβλημα. Αυτό που λέω εγώ αφορά περισσότερο στο γενικό, αλλά έχει τεράστια σημασία και γι' αυτούς τους εργαζομένους στις τράπεζες, που συνταξιοδοτούνται ως προς την κύρια σύνταξη από το ΙΚΑ.

Αυτό συμβαίνει και μ' αυτούς που δεν είναι ασφαλισμένοι και είναι σχεδόν ένα εκατομμύριο. Θέλουμε πραγματικά οι αποφάσεις μας να μας καλύψουν μέχρι το 2050 τουλάχιστον; Μόνο ένας τρόπος υπάρχει.

Πρώτον, ανοιχτός διάλογος και ουσιαστικός κοινωνικός διάλογος με βάση τα σχέδια της κυβέρνησης που πρέπει να υπάρχουν, είτε προέρχονται από τις συμβουλές των Βρετανών, είτε προέρχονται από οποιοδήποτε άλλο στοιχείο. Υποθέτοντας ότι τα στοιχεία, τα οικονομικά δηλαδή που δόθηκαν στους Βρετανούς, είναι τα πραγματικά μέχρι κεραίας, ώστε και οι απαντήσεις που θα δοθούν και τα σενάρια, να έχουν την ανάλογη αποτελεσματικότητα.

Το δεύτερο ζήτημα είναι να γίνει ουσιαστικός και ειλικρινής διάλογος, διότι πράγματι οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα. Και τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα επίσης είναι ένα μείζον ζήτημα. Αλλά τι εννοούμε ως ώριμα και με ποιες προσδοκίες εισήλθε κάποιος στην αγορά εργασίας.

Εγινε μια επιχείρηση να αλλάξει το συνταξιοδοτικό σας, δηλαδή να γίνει παρέμβαση στο δικό σας χώρο πριν από το γενικότερο σύστημα. Εγώ δεν το βρίσκω σωστό αυτό. Όπως δεν βρίσκω σωστό το γεγονός, ότι στο νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις, μειώθηκαν τα όρια ηλικίας για μια κατηγορία εργαζομένων και χρηματοδοτούνται από λογαριασμό που προορίζεται για κατάρτιση και εκπαίδευση.

Δηλαδή στην ουσία την ώρα που απειλούμε κάποιους εργαζομένους ότι θα επιμηκυνθεί το όριο ηλικίας -και δεν μιλώ για τους καινούργιους- παίρνουμε κάποιους άλλους και μειώνουμε το όριο ηλικίας. Με ποιο σκοπό; Του εσωτερικού συμβιβασμού για να περάσουν άλλα πράγματα.

Εγώ θέλω να πω ξεκάθαρα ότι το ασφαλιστικό δεν λύνεται έτσι. Εμείς ως Νέα Δημοκρατία, θα μιλήσουμε επί των λεπτομερειών του ασφαλιστικού, όταν έρθει η συγκεκριμένη κυβερνητική πρόταση. Αλλά οφείλουμε να πούμε ότι η κοινωνική ασφάλιση δεν είναι μια υπόθεση μόνη της. Εξαρτάται από την αγορά εργασίας, εξαρτάται από την ανάπτυξη και ένα πλήθος άλλων παραγόντων.

Όταν π.χ. η ανεργία ανεβαίνει και δεν σταθεροποιείται καν, όταν η ανάπτυξη καθλώνεται, η όποια υπάρχει ανάπτυξη οφείλεται σε κεφάλαια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπάρχει ένα ερώτημα για το τι θα γίνει μετά το 2006 και όταν η σύγκλιση παραμένει κυρίως ονομαστική και όχι ουσιαστική, τότε όσα νομοσχέδια περί την ασφάλιση και αν κάνουμε, θα βρισκόμαστε πάντοτε μπροστά στα ίδια προβλήματα.

Επομένως, εγώ χαίρομαι που σήμερα συζητάτε και αντιλαμβάνομαι ότι συζητάτε επί της ουσίας. Άκουσα ήδη την παρέμβαση του κ.Ρομπόλη. Χαίρομαι διότι είναι εδώ και οι εκπρόσωποι των εργοδοτών, οι τράπεζες, που ασφαλώς έχουν τις προτάσεις τους.

Και θέλουμε να πούμε ότι εμείς θα βοηθήσουμε να γίνει οποιοδήποτε σύστημα που δεν θα αφαιρεί θεμελιώδη δικαιώματα από τους εργαζομένους και θα στηρίζει συναφείς πολιτικές που στηρίζουν το σύστημα. Εάν δεν υπάρχουν αυτές οι πολιτικές, με κανένα πρόσχημα δεν μπορεί να ισχυριστεί κανείς, ότι μπορεί να δημιουργήσει οποιαδήποτε βιωσιμότητα στο συγκεκριμένο σύστημα.

Κατά τα άλλα, η εκμετάλλευση της περιουσίας, η χρησιμοποίηση όλων των χρηματοδοτικών μηχανισμών που μπορούν να βοηθήσουν και να συνεισφέρουν, είναι μέσα που μπορούν να ενισχύσουν αυτό το σκοπό.

Δεν είναι όμως δυνατόν επαναλαμβάνω, να δούμε την κοινωνική ασφάλιση ως ξεκομμένη από το σύνολο των πολιτικών ή ως παρέμβαση, η οποία αρχίζει με απειλητικές εξαγγελίες και στο τέλος καταλήγει σε έναν πιθανό

συμβιβασμό, που μπορεί να μη σώσει ούτε την ασφάλιση και να εννοχλήσει μόνο ορισμένες μερίδες εργαζομένων.

Χρειάζεται σύστημα δίκαιο, που θα συνυπολογίζει τις προσδοκίες, θα καθορίζει τους κανόνες παιχνιδιού για το μέλλον, τι κάνουν οι εργοδότες, τι κάνουν οι εργαζόμενοι, τι κάνει το κράτος ακριβώς και οι κανόνες αυτοί θα εφαρμόζονται μέχρι κεραίας.

Μόνο έτσι μπορούμε να συμμετάσχουμε όλοι σε ένα τέτοιο διάλογο, να στηρίξουμε τέτοιου είδους προοπτικές, με την αντίληψη πάντοτε βεβαίως, ότι οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι είναι φυσικό να αντιδρούν σε οποιαδήποτε παρέμβαση θα ήθελε να μειώσει τις απολαβές τους.

Λέω όμως, ότι οι εργαζόμενοι οποιασδήποτε χώρας, θα δέχονταν να συνεισφέρουν σε κάποιο ποσοστό, αν είχαν την αίσθηση ότι το σύστημα είναι δίκαιο, αφορά σε όλους, δημιουργεί κανόνες που όλοι θα εφαρμόσουν και δεν γίνεται αντικείμενο πολιτικών παιχνιδιών και δη εσωκομματικών.

Αυτά είχα να σας πω και να σας ευχαριστήσω που με καλέσατε σήμερα. Η Νέα Δημοκρατία θα συμβάλλει όσο μπορεί στο συγκεκριμένο διάλογο, αλλά ζητά απ' την κυβέρνηση να ξεκαθαρίσει οριστικά και αμετάκλητα τις προθέσεις της και επ' αυτού δεν νομίζω ότι μπορούμε να φειστούμε χρόνου, για να συζητήσουμε επί της ουσίας, για ένα σύστημα που δεν θα μας αναγκάσει στα επόμενα χρόνια να παρέμβουμε και πάλι. Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΓΓ. ΤΥΡΤΙΡΑΚΗΣ (ΕΚΠΡ.ΚΚΕ): Αγαπητοί φίλοι, κυρίες και κύριοι, ευχαριστούμε για την πρόσκληση να πάρουμε μέρος και να χαιρετήσουμε την σημερινή δουλειά. Η κοινωνική ασφάλιση είναι μία από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις της εργατικής τάξης. Αυτές οι κατακτήσεις δεν χαρίστηκαν από κανέναν. Ήταν αποτέλεσμα σκληρών συγκρούσεων όλα τα προηγούμενα χρόνια, της εργατικής τάξης με τις κυβερνήσεις και τους καπιταλιστές.

Τώρα και μερικά χρόνια, όλοι μιλούν για τα προβλήματα της κοινωνικής ασφάλισης. Θέλω να ξεκαθαρίσω από την αρχή ότι μιλάμε για ριζικά διαφορετικά προβλήματα. Για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα, προβλήματα είναι τα ελλείμματα των ταμείων, η σχέση μεταξύ ασφαλισμένων και συνταξιούχων, η κρατική εισφορά, η εργοδοτική εισφορά την οποία θέλουν να μειώσουν και αν είναι δυνατόν να κόψουν εντελώς.

Το ΚΚΕ με τις θέσεις του όλα αυτά τα χρόνια και πρόσφατα με κείμενο που δώσαμε στη δημοσιότητα, τονίζουμε ότι προβλήματα είναι οι χαμηλές συντάξεις, η υποβαθμισμένη ιατροφαρμακευτική κάλυψη, το γεγονός ότι εκατοντάδες, χιλιάδες εργαζόμενοι είναι ανασφάλιστοι, ότι τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης είναι σε πολλές περιπτώσεις πολύ υψηλά. Δεν λέμε ότι δεν είναι πρόβλημα τα ελλείμματα των ταμείων, γι' αυτό όμως δεν ευθύνονται ούτε οι εργαζόμενοι, ούτε οι συνταξιούχοι, ευθύνονται οι μέχρι σήμερα κυβερνητικές πολιτικές.

Είναι γνωστό το ποιοι πήραν τα αποθεματικά των ταμείων και τι τα κάνανε. Λένε οι ειδικοί ότι τα τρισεκατομμύρια που πάρθηκαν από τα αποθεματικά του ΙΚΑ πλησιάζουν τα 20 τρις δραχμές, 650 δις χρωστάνε οι καπιταλιστές τώρα στο ΙΚΑ, βεβαιωμένα χρέη τα οποία ποτέ δεν εισπράττονται παρά τις ρυθμίσεις που κάθε λίγο και λιγάκι γίνονται από τη Βουλή και πρέπει να πούμε ότι στα 650 δις ένα μεγάλο μέρος είναι οι εισφορές των εργαζομένων που έχουν κρατηθεί από τους εργοδότες και δεν αποδίδονται στο ΙΚΑ.

Εκατοντάδες δισεκατομμύρια χάνει το ΙΚΑ από την εισφοροδιαφυγή. Υπολογίζεται ότι 1 στους 4 εργαζόμενους είναι ανασφάλιστος. Ενδιαφέρεται λέει η κυβέρνηση για τη σωτηρία των ασφαλιστικών ταμείων και ετοιμάζεται τώρα να πάρει νέα αντιασφαλιστικά μέτρα. Την ίδια ώρα όμως η ίδια κυβέρνηση προσπαθεί να ανατρέψει τις εργασιακές σχέσεις, να περάσουμε επέκταση μορφών μερικής απασχόλησης, ωρομίσθιου και λοιπά, όπου βέβαια αυτό θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στα ασφαλιστικά ταμεία γιατί η διάλυση των εργασιακών σχέσεων θα συμπαρασύρει και την κοινωνική ασφάλιση.

Οι συγκροτημένες εργασιακές σχέσεις δεν παρέχουν μόνο διασφαλίσεις για τη μισθωτή εργασία αλλά στηρίζουν και την κοινωνική ασφάλιση. Μερική δουλειά σημαίνει μερική εισφορά στο ΙΚΑ, μεθαύριο σημαίνει μερική σύνταξη. Είπε προηγούμενα ο κύριος Υπουργός Εργασίας ότι κάποιοι θέλουν να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους για τα μέτρα που σκοπεύει να πάρει η κυβέρνηση. Προφανώς ο κύριος Υπουργός δεν θα έχει διαβάσει τα άρθρα των ιδιαιτέρων του κύριου Σημίτη, του κύριου Τήνιου και τελευταία του κύριου Χαρδούβελη για το τι μέτρα προτείνονται να πάρουνε στην κοινωνική ασφάλιση.

Λένε ότι θέλουν να κάνουν το ασφαλιστικό σύστημα, ανταποδοτικό. Το σύστημα είναι ανταποδοτικό, κανένας δεν χαρίζει τίποτα στους εργαζόμενους, τα πάντα είναι αποτέλεσμα της δουλειάς τους. Για να αμβλύνουν τις αντιδράσεις λένε ότι τα μέτρα θα τα πάρουν μετά από διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους, πρόκειται για τον δεύτερο κύκλο των συζητήσεων όμοιο με αυτόν που έγινε για τις εργασιακές σχέσεις και τα αποτελέσματα τα γνωρίζουμε ήδη. Τα ίδια ακριβώς μέτρα που θέλει να πάρει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θέλουν να πάρουν και άλλες κυβερνήσεις, ειπώθηκαν και προηγούμενα και από άλλους ομιλητές μέλη των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέσα από την κατεδάφιση των κατακτήσεων και δικαιωμάτων των εργαζομένων επιδιώκουν την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, την αύξηση των κερδών των καπιταλιστών.

Το ΚΚΕ έγκαιρα είχε ενημερώσει τους εργαζόμενους για τα σχέδια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και για κάθε καλόπιστο άνθρωπο ήτανε φανερό ότι η επιδίωξή τους ήταν και παραμένει, να

γίνουν τέτοιες παρεμβάσεις στην κοινωνική ασφάλιση που θα έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση της κρατικής εισφοράς, μείωση ιδιαίτερα της εργοδοτικής εισφοράς, -όση έχει μείνει- την αφαίρεση ασφαλιστικών δικαιωμάτων και την προώθηση συστημάτων ιδιωτικής ασφάλισης μέσα από την χειροτέρευση της κοινωνικής ασφάλισης.

Είναι λοιπόν καθαρό για μας ότι οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους θέλουν να τελειώσουν με το σημερινό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, που είναι αποτέλεσμα των αγώνων των εργαζομένων. Προσπαθούν να οικοδομήσουν ένα καινούργιο μοντέλο κάλυψης από τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες. Για όσους δεν μπορούν να το έχουνε, για τους πιο φτωχούς να προβλεφθεί μια ελάχιστη σύνταξη προνοιακού χαρακτήρα. Έτσι δεν πρέπει να ξαφνιαστεί κανένας από την υποτιθέμενη μελέτη που θα παρουσιάσουν σε λίγο οι Άγγλοι μια και αυτή θα περιλαμβάνει αυτούσια τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και θα ικανοποιεί αιτήματα του ΣΕΒ.

Να θυμίσουμε ότι στο όνομα δήθεν της σωτηρίας της κοινωνικής ασφάλισης από το 1988 μέχρι τώρα, έχουν ψηφιστεί από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, 7 αντιασφαλιστικοί νόμοι. Όλοι αυτοί στο όνομα της σωτηρίας της κοινωνικής ασφάλισης. Τα αποτελέσματα αυτών των νόμων είναι γνωστά, το μόνο που έκαναν ήταν να δώσουνε σκληρά χτυπήματα στις συντάξεις, σε κατακτήσεις και δικαιώματα εργαζομένων και συνταξιούχων. Αποτέλεσμα της αντεργατικής πολιτικής όλων των κυβερνήσεων, οι συντάξεις έπεσαν τα χρόνια '91 - 2000 σε πραγματικές τιμές του 1992. Οι μεν συντάξεις γήρατος αναπηρίας από 20 ημερομίσθια σε 15 και 1/2 και οι συντάξεις λόγω θανάτου από 18 ημερομίσθια σε 13,8.

Την κατάσταση αυτή δυστυχώς φαίνεται ότι, -το συμπέρασμα που έβγαλα κι εγώ από ορισμένες ομιλίες- κάποιοι θέλουν να τη χειροτερεύσουνε ακόμα περισσότερο. Τι χάσανε οι εργαζόμενοι, τι χάσανε οι συνταξιούχοι αυτά τα χρόνια; Υπολογίζεται ότι τους έχει αφαιρεθεί πάνω από 1 τρις δραχμές και βεβαίως η κατώτερη σύνταξη σε καμιά περίπτωση δεν έχει πάει στις 152.000, ούτε 1 στους 5 δεν παίρνει αυτή τη σύνταξη. Η κατώτερη σύνταξη παραμένει στις 120.000 δραχμές. Μόνο από την αποδέσμευση των κατώτερων συντάξεων από τα 20 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη, οι συνταξιούχοι των κατώτερων συντάξεων χάνουν κάθε χρόνο, πάνω από 160 δις δραχμές.

Τι δίνει η κυβέρνηση έναντι αυτών; 50 δις στο ΙΚΑ για το ΕΚΑΣ. Παίρνει 160 με το ένα χέρι και δίνει με το άλλο 50, αυτή είναι η κοινωνική τους πολιτική. Αντίθετα παρέμεινε άθικτο το παρασφαλιστικό καθεστώς με τις διακρίσεις και τις πολλές ασφαλίσεις. Οι συντάξεις μαμούθ που χορηγούνται σε στελέχη του δημοσίου, διοικητές, συμβούλους, βουλευτές, μεγαλοδημοσιογράφους, βιομηχάνους, εμπόρους, αυτές οι συντάξεις φτάνουν σήμερα στο 1.500.000 δραχμές το μήνα και δεν τις θίγει κανένας, παρά το γεγονός ότι κανένας από αυτούς δεν έχει δώσει βέβαια τις ανάλογες εισφορές.

Τα επιχειρήματα της κυβέρνησης θα μπορούσαμε να τα απαντήσουμε, ένα προς ένα. Λέει η κυβέρνηση, πρόβλημα για την κοινωνική ασφάλιση είναι η υπογεννητικότητα. Βεβαίως υπάρχει τέτοιο πρόβλημα στην Ελλάδα, αλλά αν υποθέσουμε ότι οι εργαζόμενοι που μπαίνουν στην αγορά εργασίας ήτανε περισσότεροι που θα βρίσκανε δουλειά; Αφού ήδη υπάρχουν 550.000 άνεργοι, γιατί δεν βρίσκουν δουλειά σε αυτούς; Ή γιατί δεν ασφαλίζουν αυτούς;

Ενδιαφέρονται δήθεν για την σωτηρία των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων, την ίδια ώρα που μειώνουν με την εισοδηματική τους πολιτική τους μισθούς και τα μεροκάματα που πέρα από τα προβλήματα που δημιουργούν στη ζωή της εργατικής οικογένειας, αφαιρούν έσοδα από τα ασφαλιστικά ταμεία, αφού οι κρατήσεις γίνονται σαν ποσοστό επί του μεροκάματου. Σκεφτείτε ότι το μεροκάματο έχει χάσει 20% σήμερα της αξίας τους και υπολογίστε πόσα αφαιρούνται από τα ασφαλιστικά ταμεία.

Ακόμα, το 1,2 τρις που χρωστάει η κυβέρνηση, με νόμο που ρύθμισε θα τα δώσει λέει μετά από μερικά χρόνια με επιτόκιο 2%, όταν σήμερα ο πληθωρισμός με τα δικά της στοιχεία τρέχει περίπου με 3,5%. Έτσι ενδιαφέρονται για τα οικονομικά των ασφαλιστικών ταμείων.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα υποστηρίζει ότι ο χαρακτήρας της ασφάλισης πρέπει να είναι κοινωνικός, δημόσιος και υποχρεωτικός. Είμαστε ριζικά αντίθετα σε κάθε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλισης όπως επίσης διαφωνούμε με την δραστηριότητα ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών σε τομείς που καλύπτει η κοινωνική ασφάλιση.

Η κοινωνική ασφάλιση όπως εμείς την πιστεύουμε, πρέπει να εξασφαλίζει στους εργαζόμενους αξιοπρεπείς συντάξεις και ανθρώπινη περιθάλψη, τέτοια που να καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων. Όλοι οι εργαζόμενοι θα πρέπει να είναι ασφαλισμένοι. Δεν φτάνει όμως να δεχόμαστε ότι σήμερα 1 στους 4 είναι ανασφάλιστος, μια διαπίστωση βέβαια που την έχουμε κάνει χρόνια πριν, αλλά να μην κουνάει κανένας το δακτυλάκι του και να τους ασφαλίσει.

Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχουνε 3 κύρια ασφαλιστικά ταμεία. Ένα που θα καλύπτει όλους τους μισθωτούς, δεύτερο που καλύπτει τους αυτοαπασχολούμενους, τρίτο τους αγρότες. Σε μία πορεία χρόνων βέβαια, με δύο βασικές προϋποθέσεις, να υπάρχει η σύμφωνη γνώμη εργαζομένων και συνταξιούχων και δεύτερο να μην χτυπηθούν δικαιώματα και κατακτήσεις τους. Πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να γίνει καμιά αύξηση παραπέρα στις εισφορές που δίνουν οι εργαζόμενοι. Το βάρος και το κόστος της κοινωνικής ασφάλισης, σε μια πορεία, πρέπει να το επωμισθεί η εργοδοσία και η κυβέρνηση.

Νομίζουμε ότι τα αντιασφαλιστικά μέτρα που θέλει να πάρει η κυβέρνηση είναι στον καθένα καθαρά. Το τι θα γίνει όμως θα είναι αποτέλεσμα της ταξικής πάλης. Μόνος του δεν μπορεί να σωθεί κανένας, όλοι μαζί πρέπει να παλέψουμε. Εμείς θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να οργανώσουμε την πάλη των εργαζομένων και των συνταξιούχων, θα προσπαθήσουμε να αναπτυχθεί κοινή δράση με μικρομεσαίους και αγρότες για να μην περάσουν τα μέτρα αλλά και για να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους. Η κυβέρνηση γνωρίζει βέβαια ότι αγώνες θα γίνουμε, ακριβώς γι' αυτό το

λόγο ετοιμάζει 2 σχέδια νόμου -θα τα έχετε ακούσει- ένα για τον περιορισμό της δραστηριότητας του συνδικαλιστικού κινήματος και δεύτερο όσον αφορά τον τρομονόμο.

Θέλουμε να πούμε και από αυτό το βήμα ότι κανένας νόμος δεν θα μπορέσει να μπει φραγμός στους αγώνες των εργαζομένων. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Γ.ΤΟΛΙΟΣ (ΕΚΠΡ.ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί φίλοι, εκ μέρους του Συνασπισμού και προσωπικά του Προέδρου, Νίκου Κωνσταντόπουλου ο οποίος ήτανε στις προθέσεις του για να έρθει αλλά λόγω ανωτέρας βίας δεν μπόρεσε να παραστεί. Θέλω να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση συμμετοχής στην σημερινή ημερίδα, να συγχαρώ επίσης την ΓΣΕΕ, ΟΤΟΕ, για την πρωτοβουλία που πήραν να συζητήσουν σε ένα τόσο επίκαιρο και κρίσιμο θέμα.

Νομίζω ότι οι εισηγήσεις που προηγήθηκαν καθώς επίσης και οι τοποθετήσεις των πολιτικών εκπροσώπων, έχουν θίξει πλευρές και τις διαστάσεις του θέματος που συζητάμε, του ασφαλιστικού προβλήματος, καθώς επίσης και την φιλοσοφία αν θέλετε αντιμετώπισής του. Με ορισμένες από αυτές τις προτάσεις συμφωνούμε, με άλλες έχουμε επιφυλάξεις και με άλλες διαφωνούμε.

Αγαπητοί φίλοι, επιτρέψτε μου να επισημάνω στο θέμα που συζητάμε ότι, το κρίσιμο πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης συνδέεται με τα γενικότερα θέματα οικονομικής πολιτικής και φυσικά πρώτα απ' όλα συνδέεται με το θέμα της ανάπτυξης, το θέμα της απασχόλησης έχει μία αυτοτέλεια, είναι ο πυρήνας της ανάπτυξης αλλά δεν εξαντλείται αυτοτελώς το θέμα της ανάπτυξης -πρέπει να το δούμε-, το θέμα της απασχόλησης, το θέμα της δημοσιονομικής διαχείρισης, δημόσια έσοδα, δημόσιες δαπάνες και το θέμα της κοινωνικής πολιτικής. Αυτές οι 4 διαστάσεις είναι πολύ κρίσιμες για να δούμε την επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος.

Οι επιλογές της κυβέρνησης όλο και περισσότερο διολισθαίνουν, συνειδητά και όχι τυχαία, προς νεοφιλελεύθερες επιλογές και αξίζει εδώ να δούμε την συγκατάθεση ποιων δυνάμεων στηρίζουν αυτές τις επιλογές. Πρώτα από όλα είναι με την συγκατάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα του ΕΚΟΦΙΝ, με την στήριξη της εργοδοσίας, με τη στήριξη μέσων μαζικής ενημέρωσης φιλοκυβερνητικών, -δεν υπάρχουν μόνο παπαγαλάκια στη Σοφοκλέους, επιτρέψτε μου την έκφραση, υπάρχουν και παπαγαλάκια σε όλους τους τομείς και στο θέμα της προβολής της κοινωνικής ασφάλισης- με την καθημερινή αρθρογραφία γύρω από αυτό το θέμα.

Υπάρχει επίσης έμμεση στην ουσία στήριξη των επιλογών της κυβέρνησης από εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις που έχουν σαν σημαία τους τις νεοφιλελεύθερες επιλογές και είναι σαφές ότι μιλώντας προηγουμένως η εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, είπε ότι δεν θα χαϊδέψει αυτιά. Ναι μίλησε σκληρά και ανοιχτά για τους ασφαλισμένους, δεν άκουσα όμως να μιλήσει αυστηρά και σκληρά και για την εργοδοσία και για τις επιλογές αυτές και για τα βαθύτερα αίτια που έχουν οδηγήσει σε αδιέξοδο το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης.

Και τέλος αν θέλετε, είναι άσφαιρες ή αν θέλετε μερικές φορές και κωμικοτραγικές, οι θυμωμένες εκφράσεις Υπουργών, οι οποίες πολλές φορές έχουνε και δημόσια παρουσία, να διαπληκτίζονται και να μαστιγώνουν με τη σειρά τους την κοινωνία και τα κακώς κείμενα της κοινωνίας, στηρίζοντας όμως την κυβερνητική πολιτική κι εδώ δεν θέλω να ισοπεδώσω, έστω και αν υπάρχουνε και ηπιότερες και πιο ρεαλιστικότερες κάποιες φωνές, ωστόσο αυτό που μετράει είναι το τελικό αποτέλεσμα και ξέρω, υπολογίζω έστω και κάποιες διαφοροποιήσεις αλλά ωστόσο το τελικό αποτέλεσμα είναι τι προωθείται.

Επιτρέψτε μου σ' αυτό να κάνω μια αναφορά γιατί ο Συνασπισμός σ' αυτό το πεδίο της κοινωνικής πολιτικής και αν θέλετε συνολικά της οικονομικής πολιτικής, έχει την δική του διαφορετική πρόταση, κατακρίνει και επικρίνει και καταψηφίζει και είναι αντίθετος και σε πρακτικές που μέχρι σήμερα ακολουθήθηκαν στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων και της φορολογικής αφαίμαξης μισθωτών-συνταξιούχων και της εισοδηματικής πολιτικής που αναπαράγει τους κύκλους λιτότητας. Λέει ο κύριος Παπαδημόσιος, ξέρετε 2,5% πληθωρισμός σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέχρι 2% οι αυξήσεις στους μισθούς, στην Ελλάδα 3,5% είναι μέχρι τώρα ο πληθωρισμός, ναι αλλά το πλαφόν είναι μέχρι 2%. Να η ουσία, η πεμπτουσία της αναπαραγωγής των κύκλων, η λιτότητα στο πεδίο της εισοδηματικής πολιτικής.

Το ροκάνισμα των αποταμιεύσεων -μια και μιλάω σε τραπεζικούς- μέχρι 20.000.000 (Εθνική) αρνητικό επιτόκιο, αφαίμαξη 150 δις κάθε χρόνο, από τις λαϊκές αποταμιεύσεις, δεν μιλάμε από υψηλοκαταθέτες ή από οποιοσδήποτε άλλες πηγές. Εκεί είναι η σκληρή γλώσσα, σε εκείνους οι οποίοι έχουνε τις χαμηλές καταθέσεις, για να μην μιλήσω για το τεράστιο σκάνδαλο, το μεγαλύτερο του αιώνα, αυτά τα τεράστια τα τρισεκατομμύρια που έγιναν ανακατανομή μέσα από το Χρηματιστήριο σε όφελος των μεγαλοεπενδυτών, παγιδευμένοι μέσα από εξαγγελίες και αλλεπάλληλες ενθαρρύνσεις οι μικροεπενδυτές.

Σταματώ εδώ την παράθεση γεγονότων γιατί έχει μια αξία να μιλάμε επί της ουσίας της οικονομικής πολιτικής που έχει άμεση σχέση αν θέλετε και με το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης. Εμείς είμαστε αντίθετοι, κατακρίνουμε, είμαστε αγωνιστικά αλληλέγγυοι σε κινητοποιήσεις των εργαζομένων και έχουμε και την δική μας εναλλακτική πρόταση, που πολλές φορές σε πολλά σημεία συμπίπτει -όπως ήδη είπα- και ιδιαίτερα στο ασφαλιστικό με βάση τις τοποθετήσεις που ακούστηκαν και γνωρίζοντας και τις επίσημες τοποθετήσεις των συνδικαλιστικών οργάνων και της ΓΣΕΕ και αν θέλετε και της ΟΤΟΕ σήμερα ειδικότερα, χαιρόμαστε που συμπίπτουν αυτές οι προτάσεις μας στο γενικότερο προσανατολισμό.

Αυτό που θέλω να πω όμως σαν Συνασπισμός είναι κάποιες αιχμές που γίνονται για να δικαιολογήσουν αυτές τις επιλογές στο θέμα της κοινωνικής ασφάλισης. Είναι άραγε μονόδρομος αυτή η επιλογή; Δεν νομίζω, μονόδρομος δεν είναι, είναι στη λογική μιας συγκεκριμένης επιλογής, θεωρείται μονόδρομος, αλλά υπάρχουν εναλλακτικές προτάσεις. Ήδη έχουν κατατεθεί. Μήπως είναι θέμα μελετών το ασφαλιστικό; Υπάρχουν πολλές μελέτες και τώρα και στο παρελθόν και σήμερα ακούστηκαν πάρα πολύ αναλυτικές, αλλά δεν είναι θέμα μελετών. Είναι θέμα να αντιγράψουμε κάτι που γίνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Ό,τι γίνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση πολλές φορές είναι προς μίμηση αλλά είναι και προς αποφυγήν. Μην εξωραϊζουμε ούτε να δαιμονολογούμε. Και εκεί υπάρχουν εργαζόμενοι, υπάρχουν κοινωνικά κινήματα που αντιδρούν στις συγκεκριμένες επιλογές, μπορεί ορισμένες κατακτήσεις βεβαίως να είναι πρότυπο, να αποτελέσουν βάση, πλαίσιο διεκδίκησης και υιοθέτησης από την πλευρά του Συνδικαλιστικού Κινήματος εδώ στην Ελλάδα.

Είναι θέμα δημογραφικό; Βεβαίως υπάρχει αυτή η διάσταση η δημογραφική. Αν θέλετε είναι περισσότερο αποτέλεσμα και όχι αιτία το δημογραφικό. Αλλά σαφώς έχει αυτή τη διάσταση. Μήπως είναι θέμα λογιστικό το έλλειμμα; Όχι, είναι πολιτικό έλλειμμα όλη αυτή η ιστορία της κοινωνικής ασφάλισης. Θέλω να πω για τις αιτίες γιατί έχει μια αξία, ήδη αναφέρθηκαν. Η βαθύτερη αιτία του αδιεξόδου ή της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι βέβαια οι υψηλές συντάξεις, το 50% του συνόλου των συνταξιούχων -είναι γνωστά τα στοιχεία- είναι με βάση τις κατώτερες συντάξεις, στο δε ΙΚΑ είναι το 70% με βάση τις κατώτερες συντάξεις. Τελειώσαμε με αυτά και βέβαια κανένας σοβαρός άνθρωπος δεν επιχειρηματολογεί. Κάποια πλαγιοκοπήματα ακούστηκαν για κάποιους μεγαλοσυνταξιούχους, υπάρχουν και τέτοιες καταστάσεις, αλλά αυτά είναι δευτερεύοντα, τριτεύοντα προβλήματα.

Κατά συνέπεια λοιπόν εκείνο που πρέπει να δούμε στις αιτίες είναι οι ασκούμενες πολιτικές, συνολικά οικονομικές και ιδιαίτερα στο πεδίο της κοινωνικής ασφάλισης, είναι το θέμα της αυξανόμενης ανεργίας, είναι ο τρόπος διαχείρισης των αποθεματικών, είναι η εισφοροδιαφυγή, είναι η μη ασφάλιση 1 εκατ. Ελλήνων και αλλοδαπών εργαζόμενων, είναι η γραφειοκρατική λειτουργία των ταμείων, είναι οι χαριστικές ρυθμίσεις, είναι τα χρέη του κράτους στα ασφαλιστικά ταμεία. Να η πεμπτουσία αν θέλουμε να αγγίξουμε το βάθος του προβλήματος και αν θέλουμε να το αντιμετωπίσουμε.

Εδώ λοιπόν νομίζω ότι χρειάζεται να δούμε τι πρέπει να γίνει. Εγώ όπως σας είπα ήδη με τον γενικότερο προσανατολισμό και πλαίσιο, -ως Συνασπισμός μιλώντας πάντα- είμαι στην ίδια λογική, ωστόσο θέλω να αναπτύξω τους βασικότερους άξονες γιατί ως Συνασπισμός πριν 2 εβδομάδες καταθέσαμε αναλυτικές προτάσεις, θα τις δώσω στο Προεδρείο, προφανώς είναι γνωστές, ωστόσο θα τις καταθέσω και επίσημα. Αλλά επιτρέψτε μου στο σύντομο χρονικό διάστημα που έχω, να παραθέσω βασικούς άξονες της πολιτικής μας λογικής.

Επανερχομαι σε κάτι που είπα στην αρχή, για τη λύση του ασφαλιστικού, του σύνθετου αυτού προβλήματος. Είναι πρώτα-πρώτα θέμα ανάπτυξης, θέμα απασχόλησης, θέμα δημοσιονομικής διαχείρισης, θέμα κοινωνικής πολιτικής. Και επειδή το θέμα της ανάπτυξης είναι πολύ επίκαιρο με αφορμή το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, σας λέω, από τα 17 τρις που η Ελλάδα υποτίθεται πρέπει να χρησιμοποιήσει στο διάστημα 2000 έως 2006 ήδη 15 μήνες έχουν περάσει που δεν έχει πάρει δεκάρα το ελληνικό κράτος. Ποιος φταίει γι' αυτό; Όλες οι άλλες χώρες πήρανε. Τίποτε άλλο, δεν χρειάζεται να πω ποιος φταίει, είναι σαφές.

Η απασχόληση: εδώ ακούστηκαν προτάσεις ότι εάν μειωθεί η απασχόληση κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες από 12 να κατέβει στο 7 στην ουσία το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης λύνεται. Που κολλάει και δεν ασφαρίζεται το 1 εκατ. των εργαζόμενων ξένων και Ελλήνων; Και μάλιστα εάν εφαρμοστεί και το 35ωρο, αν θέλετε άμεσα, προωθείται και το θέμα της απασχόλησης και μέσα από εκεί αυξάνονται αντίστοιχα και οι εισροές στην κοινωνική ασφάλιση.

Το θέμα της δημοσιονομικής διαχείρισης: η υπερφορολόγηση μισθωτών και συνταξιούχων συνεχίζεται, η τεράστια τρύπα της φοροδιαφυγής επίσης συνεχίζεται. Ποιών; Των εχόντων και κατεχόντων κατά τον κύριο Πρωθυπουργό. Βεβαίως αυτοί είναι. Γύρω στα 3,5 τρις δρχ. κάθε χρόνο υπολογίζεται αυτό το μέγεθος της τεράστιας φοροδιαφυγής. Υποσχέσεις αλληπάλληλες, κάθε χρόνο στον προϋπολογισμό ότι θα συλληφθεί η φοροδιαφυγή και φυσικά αναπαράγεται και διαιωνίζεται αυτή η κατάσταση.

Και το στοιχείο της κοινωνικής πολιτικής. Εδώ μιλάμε ότι υπάρχει κάποια πλευρά που χρειάζεται να προστατέψουμε. Εδώ μιλάμε και για ένα ελάχιστο κοινωνικό εισόδημα που τουλάχιστον πρέπει να στηριχθεί και μάλιστα εν όψει της αναθεώρησης του Συντάγματος. Ο Συνασπισμός χθες έκανε και ειδική τοποθέτηση γύρω από αυτό το θέμα. Και αν θέλετε και συνδικαλιστικοί φορείς και άλλες δυνάμεις έχουν αντίστοιχες αντιλήψεις που θέλουνε διασφάλιση τέτοιων ελάχιστων κοινωνικών δικαιωμάτων. Δυστυχώς κι εδώ βλέπουμε μία ολιγωρία.

Άρα λοιπόν όλα αυτά δεν είναι τυχαία αλλά δείχνουνε κατά την γνώμη μας κάτι, δείχνουνε ότι είναι δρομολογημένες κάποιες επιλογές. Φυσικά από εκεί και ύστερα είναι υπόθεση της ίδιας της κοινωνίας, των πολιτικών κομμάτων και των κοινωνικών κινήματων να αντισταθούν απέναντι σε αυτές τις επιλογές. Όσον αφορά ιδιαίτερα τον δεύτερο άξονα, θα είμαι πολύ επιγραμματικός και σαφής.

Χρηματοδότηση: υποστηρίζουμε την τριμερή χρηματοδότηση, 2/9 οι εργαζόμενοι, 3/9 το κράτος, 4/9 ο εργοδότης. Δεν χρειάζεται περισσότερη ανάπτυξη. Πρέπει να πω ότι το θέμα της ιδιωτικής ασφάλισης δεν συμπεριλαμβάνεται στην λογική μας σαν πτυχή αντιμετώπισης του ασφαλιστικού προβλήματος. Είναι άλλο αυτοτελές, είναι ξεχωριστό θέμα από την κοινωνική ασφάλιση.

Ο καθορισμός της σύνταξης: εδώ ισχύει το 80% για την κύρια ασφάλιση, το 20% για την επικουρική. Φυσικά άκουσα και τις προτάσεις που έγιναν εκ μέρους της ΟΤΟΕ, πρέπει να συνυπολογιστούν εδώ σαν στοιχεία των εισφορών, να υπάρχει ένα πλαίσιο οπότε να υπολογιστούν και να μην υπάρχει μια λογική εξίσωσης προς τα κάτω, αλλά να συνυπολογιστούν ας πούμε, κάποιες ιδιαιτερότητες.

Ο χρόνος της συνταξιοδότησης: θεωρούμε ότι πρέπει να είναι η τριακονταπενταετία, όχι μόνο στο δημόσιο, πρέπει να είναι και στον ιδιωτικό τομέα. Η αξιοποίηση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων είναι πάρα πολύ κρίσιμο θέμα και εδώ δεν συμφωνώ με αντιλήψεις που γενικά ακούγονται και φυσικά τώρα λουφάζουν αυτές οι αντιλήψεις. Πρέπει να χρησιμοποιήσω και αυτή την έκφραση, λουφάζουν υποκριτικά. Θέλουν να τις επαναφέρουν γιατί ήδη έγινε τεράστια ανακατανομή μέσα από το βούλιαγμα του Χρηματιστηρίου σε βάρος του ΙΚΑ. Έχουν βγει και έχουνε δημοσιευτεί τέτοια στοιχεία.

Έχω τη γνώμη λοιπόν, νομίζω ότι ο κύριος Ρομπόλης έκανε μία αναφορά, πως πρέπει να προσεγγίσουμε αυτό το θέμα της αξιοποίησης των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Θέλει χτύπημα η εισφοροδιαφυγή, έχει μεγάλη σημασία η ασφάλιση δηλαδή μεταναστών και Ελλήνων μη ασφαλισμένων εργαζόμενων. Είναι το θέμα της σύγχρονης λειτουργίας των ταμείων και αντιμετώπιση των διαδικασιών της ενοποίησης, αυτό που είπαμε σταδιακά με ευρύτερες συναινέσεις και όχι με μια ισοπεδωτική αντίληψη, με εξίσωση προς τα κάτω.

Τέλος η διοίκηση των ταμείων: εδώ νομίζω ότι είναι πάρα πολύ κρίσιμο στα ταμεία κύριας ασφάλισης φυσικά αυτοί που τα χρηματοδοτούν να συμμετέχουνε στην διοίκηση και όσον αφορά τα επικουρικά, είναι οι 2 κατηγορίες, εργαζόμενοι και εργοδοσία, που είναι και εκείνοι οι οποίοι συνεισφέρουν, αυτοί θα πρέπει να έχουνε και ρόλο στην διοίκηση.

Τώρα υπάρχουν και άλλες αναλυτικότερες προτάσεις, δεν νομίζω ότι σε αυτή τη στιγμή θα έχει αξία να αναφερθώ αναλυτικότερα. Θα ήθελα όμως να τονίσω ένα τελευταίο και τελειώνω. Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχουνε θεμελιωμένες προτάσεις. Ο Μαρξ έχει πει κάτι που αξίζει να το μνημονεύσω. "Όταν η ιδέα μπει στις μάζες μετατρέπεται σε υλική δύναμη". Και μια σωστή πρόταση μπορεί να αποτελέσει το θεμέλιο και να αποτελέσει αυτή την κινητήρια δύναμη της παρέμβασης, την κινηματική καλύτερα διάσταση που όχι μόνο σαν Συνδικαλιστικό Κίνημα δεν πρέπει να υποτιμάμε αλλά να την αναδεικνύουμε και να την αναβαθμίζουμε.

Έχει μια αξία γιατί δεν φτάνουν μόνο οι καλά επεξεργασμένες προτάσεις αλλά χρειάζεται από κει και ύστερα και πάλη συγκεκριμένη, με πρωτοβουλίες, όταν μάλιστα υπάρχουν και μεγάλες πλειοψηφίες, όταν μάλιστα αυτές οι πλειοψηφίες εκφράζονται κατά συγκεκριμένων επιλογών, πρέπει να εκφράζονται και πρακτικά και με αγωνιστικές κινητοποιήσεις ενάντια σε αυτές τις επιλογές. Αυτό νομίζω είναι πολύ κρίσιμο να το τονίσω και θα ήθελα να πω ότι ο Συνασπισμός συμπαρίσταται, στηρίζει και ο ίδιος προσωπικά σαν κόμμα παίρνει πρωτοβουλίες, επιδιώκει κοινή δράση -και εδώ ας το συγκρατήσουμε- στο κοινωνικό και στο πολιτικό πεδίο με όλες τις δυνάμεις εκείνες που είναι αντίθετες σε αυτές τις επιλογές. Ευχαριστώ.

ΚΥΡ. ΓΚΕΪΒΕΛΗ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛ.ΣΥΝΤ/ΧΩΝ ΕΤΕ): Κύριοι Πρόεδροι, γιατί νομίζω ότι είστε τρεις, αγαπητοί συνάδελφοι εν δυνάμει και εν απομαχία, με πάρα πολύ προσοχή και για λογαριασμό 11.000 συνταξιούχων της Εθνικής Τράπεζας επί συνόλου 18.000 τραπεζικών συνταξιούχων, άκουσα όλα όσα ελέχθησαν από αυτό το βήμα και βέβαια έχω την υποχρέωση συνάδελφοι φεύγοντας από αυτή την αίθουσα να έχω αποκομίσει κάποια συμπεράσματα και με τη σειρά μου να ενημερώσω το σώμα των συνταξιούχων της Εθνικής Τράπεζας.

Λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά εκτός από κάποιες μικρές εξαιρέσεις, φεύγω απογοητευμένη από αυτή την αίθουσα και χωρίς να το τοποθετήσω σε κομματικά πλαίσια θα ήθελα να πω δύο πράγματα. Όταν σ' αυτόν τον χώρο γίνεται μια συζήτηση για ένα τόσο σοβαρό θέμα που απασχολεί μια πολύ μεγάλη μερίδα του ελληνικού λαού, οι εκπρόσωποι των κομμάτων θα 'πρεπε να βρίσκονται εδώ, όχι μόνο να τοποθετηθούν και μετά να σηκωθούν να φύγουν, ούτε να απουσιάζουν, να καθίσουν εδώ και να ακούσουν τι θα λεχθεί και από εμάς, που είμαστε οι αμέσως ενδιαφερόμενοι και οι αμέσως θιγόμενοι. Το να κάνουν τοποθέτηση από αυτό το βήμα, συνάδελφοι, οι εκπρόσωποι των κομμάτων, να ασκήσουν κριτική είτε καλόπιστη, είτε κακόπιστη προς άγραν ψήφων και στη συνέχεια να αποχωρήσουν, θεωρώ ότι είναι προσβλητικό για το σώμα των τραπεζικών, συνταξιούχων και εν ενεργεία υπαλλήλων.

Επίσης για να μην θεωρηθεί ότι είμαι κομματικοποιημένη, γιατί δεν είμαι, θα έλεγα ότι ολόκληρο το ΠΑΣΟΚ θα μπορούσε να στείλει έναν εκπρόσωπο εδώ, εάν δεν μπορούσε να έρθει ο κύριος Σκανδαλίδης. Για να προχωρήσω επί του προκειμένου. Δεν θα 'θελα να ακούσω τι δεν έκανε η κυβέρνηση ή τι έγινε λάθος. Το ΙΚΑ έχει δημιουργηθεί το 1920 επί Ελευθερίου Βενιζέλου. Ευθύνη για όσα συμβαίνουν σήμερα και για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται έχουν μία σειρά από κυβερνήσεις. Ούτε θα καθίσουμε εμείς να επιρρίψουμε ευθύνη σε αυτή τη συγκεκριμένη κυβέρνηση η οποία φταίει για την κατάντια του ΙΚΑ, ούτε θα κάνουμε παρελθοντολογία.

Αυτή τη στιγμή το ΙΚΑ βρίσκεται σε μία άλφα κατάσταση και καλούμεθα εμείς να αποτελέσουμε τα μέλη του. Ούτε θα δεχθώ για λογαριασμό όλων των τραπεζικών συνταξιούχων την ως τώρα πολιτική όλων των κομμάτων, των μέσων μαζικής ενημέρωσης και των εφημερίδων, όπου ούτε λίγο, ούτε πολύ οι τραπεζικοί συνταξιούχοι είμαστε τα ρετιρέ, είμαστε αυτοί που απολαμβάνουμε των πάντων και όπου έχει δημιουργηθεί σε μας ένα αίσθημα ενοχής γιατί είμαστε οι καλύτεροι από όλους τους άλλους συνταξιούχους. Πολύ αμφιβάλλω γι' αυτό γιατί έχω πάρα πολλά στοιχεία τουλάχιστον στο χώρο μου όπου αποδεικνύουν ότι το 60% παίρνει συντάξεις έως 200.000, όταν το όριο που άκουσα της φτώχειας είναι γύρω στις 170.000.

Ούτε αυτό θα πω, θα σταθώ όμως σε κάποια πράγματα και κάποιες απορίες που έχω. Κατ' αρχήν το πρόβλημα το ασφαλιστικό δεν είναι το ανέκδοτο του Χότζα με το φούρνο, δεν θα έρχεται ο κάθε ένας να το γυρίζει όπως θέλει και να μας προτείνει εδώ λύσεις οι οποίες είναι ανέφικτες. Θα πρέπει να υπάρξει ένα σοβαρό πρόγραμμα γι' αυτούς τους 18.000 συνταξιούχους και για τους άλλους τόσους εργαζόμενους τραπεζοϋπαλλήλους και πολύ ορθώς ο κύριος

Πλιάκος σαν εκπρόσωπος της ΟΣΤΟΕ εδήλωσε και είμαι μαζί του, ότι εδώ επάνω εκτός από την ΓΣΕΕ και την ΟΤΟΕ θα έπρεπε να γράφεται και η λέξη ΟΣΤΟΕ, 18.000 συνταξιούχοι είναι μία πάρα πολύ μεγάλη κοινωνική ομάδα μαζί με τις οικογένειές τους όπου θα έπρεπε πραγματικά να λαμβάνονται και πάρα πολύ σοβαρά υπόψη, για πολλούς λόγους, ευνότητος.

Σημείωσα απ' αυτά που είπε ο Πρόεδρος του ΙΚΑ ο κύριος Νεκτάριος, κάποια πράγματα, τα είπε με ένα πολύ σκυθρωπό βλέμμα και με έκανε να τρομάξω ακόμα περισσότερο, δεν τον είδα ούτε για μια στιγμή να ψιλοχαμογελάει.

ΜΕΛΟΣ: Κάθεται σε ηλεκτρική καρέκλα, γι' αυτό.

ΚΥΡ. ΓΚΕΪΒΕΛΗ: Τι να πω δεν ξέρω, τα σημείωσα. Κύριε Διοικητή του ΙΚΑ, όλα αυτά τα χρόνια είχαμε κάποια ταμεία από τα οποία παίρναμε σύνταξη, πιστεύοντας ότι είμαστε εξασφαλισμένοι, γι' αυτό μπήκαμε στην τράπεζα, κάναμε μία επιλογή. Υπογράψαμε μία σύμβαση με τις τράπεζές μας, εμείς οι συμβαλλόμενοι εργαζόμενοι τηρήσαμε εις το ακέραιο τις υποχρεώσεις μας. Τόσο θα πληρώνετε εισφορές. Τις πληρώσαμε. Τόση αύξηση θα πάρετε. Την πήραμε. Δεν βλέπουμε ο έτερος των συμβαλλομένων να τηρεί τις υποχρεώσεις του. Υπάρχουνε δύο νόμοι τους οποίους η κυρία Κουτσίκου και όλη η Νέα Δημοκρατία μας εμφανίζει ως σωτήριους για τον θεσμό των συντάξεων. Ο 2084 και ο 1902. Αυτός όμως ο 2084 προβλέπει και κάποια πράγματα που αφορούν τις τράπεζες και είδαμε να εφαρμόζεται μονομερώς στους συνταξιούχους και στους υπαλλήλους. Δεν είδαμε όμως η όποια κυβέρνηση, το όποιο κόμμα να στρέφεται προς τις τράπεζες, εκτός από κάποιες παραινέσεις χλιαρές και να λέει πληρώστε κι εσείς αυτά που χρωστάτε στα ταμεία. Δεν το είδαμε αυτό. Θα το δούμε άραγε;

Άκουσα ένα περίεργο σε κάποια φάση. Άλλο ταμειακή ευχέρεια και άλλο φερεγγυότητα. Δεν το καταλαβαίνω εγώ, δεν ξέρω αν το καταλαβαίνεται εσείς. Όταν δεν υπάρχει ταμειακή ευχέρεια πως θα υπάρξει φερεγγυότητα, αυτό δεν το κατάλαβα, θέλω να μου το εξηγήσουν. Άκουσα τον Πρόεδρο του ΙΚΑ, τον σκυθρωπό κύριο Νεκτάριο, να μας λέει ότι στον 21ο αιώνα δεν ξέρει το ΙΚΑ πόσοι είναι οι συνταξιούχοι. Άκουσα να λέει ότι το 2002 ολοκληρώνεται η μηχανογράφηση από την οποία θα φανεί πόσοι είναι οι συνταξιούχοι του ΙΚΑ. Το 2002, βρισκόμαστε στο 2001.

Άκουσα ότι δεν ελέγχεται η εισφοροδιαφυγή, σήμερα στο 2001, θα ελπίζουμε ότι με την μηχανογράφηση θα ελέγχεται το 2002. Άκουσα ότι το σημερινό έλλειμμα του ΙΚΑ είναι 70 δις ετησίως και ότι αν αλλάξει το σύστημα θα έχουμε 300 δις επί πλέον έσοδα. Άκουσα ότι 10 εκατ. είναι οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ και άκουσα ότι πρέπει να έχουμε πλατφόρμες.

Σε αυτά τα 10 εκατ. ασφαλισμένων του ΙΚΑ θα υπαχθούμε κι εμείς όταν δεν υπάρχει μηχανογράφηση και δεν ξέρουμε πόσοι ακριβώς ασφαλιζονται στο ΙΚΑ; Στο 2002 θα είναι γνωστό εάν υπάρχει εισφοροδιαφυγή και πόση και τα δικά μου τα ταμεία, τα δικά σας τα ταμεία με ό,τι περιουσία κουβαλάει το κάθε ταμείο, θα ενταχθούν μέσα σε ένα χάος; Διότι θεωρώ τουλάχιστον εγώ, ότι είναι χάος οι συνταξιούχοι της Εθνικής Τράπεζας καθόλου δεν αρνούμαστε να ενταχθούμε στο σχέδιο της ΟΤΟΕ, του υπερκείμενου οργάνου μας όπως και της ΟΣΤΟΕ, το δεχόμαστε. Αλλά ποια η ιδέα, ποια η σπουδή να πέσουμε εμείς μέσα σε 10 εκατ. συνταξιούχους του ΙΚΑ που δεν γνωρίζουμε αν είναι 10, ποιοι πληρώνουν, ποιοι δεν πληρώνουν, ποιοι παίρνουν συντάξεις, αν τις δικαιούνται πραγματικά ή αν τις παίρνουν απ' το παράθυρο ή αν έχει πεθάνει ο δικαιούχος και τις εισπράττουνε οι διάφοροι δικαιούχοι που δεν τις δικαιούνται, διότι δεν υπάρχει μηχανογράφηση, διότι δεν ξέρουμε τίποτα.

Δεν μπορούμε, τόσα χρόνια περιμέναμε, να περιμένουμε έως το 2002 να γίνουν όλα αυτά και να μπούμε σε ένα νοικοκυρεμένο ΙΚΑ όπου δε θα φοβόμαστε να μπούμε, διότι εγώ προσωπικά, ως Γκείβελη Κυριακή φοβάμαι να μπω στο ΙΚΑ. Πόσο μάλλον να μην φοβηθεί ο συνάδελφός μου αυτός που τον έχω μέλος στο σύλλογό μου, όταν τα ακούω αυτά και η μόνη άγκυρα που έχω είναι μία ΟΤΟΕ η οποία προτείνει ένα πρόγραμμα και λέει, θα μπουνε όλοι με αυτούς τους όρους και οι συνταξιούχοι μετά τα 65 θα παίρνουν σύνταξη από το ΙΚΑ, μέχρι εκεί. Δηλαδή εγώ που είμαι πάνω από 65 θα πάρω σύνταξη από το ΙΚΑ; Πως;

Άκουσα και σημείωσα εδώ ότι πρέπει να υπάρχει ίση μεταχείριση και ίδιες προϋποθέσεις για όλον τον πληθυσμό, άκουσα όμως και τον κύριο Τσιγγενέ να λέει ότι αυξήσεις στους συνταξιούχους θα δίνονται όπως οι κλαδικές αυξήσεις. Το ένα αντικρούει το άλλο και κάπου εγώ βρίσκομαι σε μία σύγχυση και πιστεύω ότι κι εσείς. Ποιο θα ισχύσει από όλα; Θα παίρνω αυξήσεις σαν συνταξιούχος όντας ενταγμένη στο ΙΚΑ; Θα έρχονται να λένε στις υπηρεσίες του ΙΚΑ, εσύ θα δώσεις σ' αυτούς τους συνταξιούχους αύξηση π.χ. 5% ενώ οι άλλοι συνταξιούχοι θα παίρνουν 3% ή 15%, γιατί η κλαδική μου σύμβαση προβλέπει αυτό; Ή θα παίρνω τις αυξήσεις του ΙΚΑ; Ποιο θα γίνει από όλα αυτά; Αυτά είναι απορίες που έχω εγώ, σίγουρα τις έχετε κι εσείς και σίγουρα είμαι υποχρεωμένη ή να αποσιωπήσω και να μη μιλήσω καθόλου στα 11.000 μέλη μου ή να βγω και να τα πω αυτά.

Και δεν περιμένω κύριοι, ούτε από εσάς απ' τον Συνασπισμό, ούτε από τη Νέα Δημοκρατία, ούτε από τον όποιο εκπρόσωπο εδώ, να ανεβαίνει εδώ και να λέει είμαι μαζί σας; Τι θα πει είμαι μαζί σας; Δεν το κατάλαβα το είμαι μαζί σας ή είμαι εναντίον σας. Αυτό το βήμα δεν είναι βήμα όπου θα κάνετε προεκλογική ψηφοθηρία εκμεταλλευόμενοι τον καημό μας και τον πόνο μας. Δεν το δέχομαι εγώ και φαντάζομαι ότι δεν το δέχεται και κανένας άλλος μέσα σ' αυτή την αίθουσα.

Εγώ περιμένω από εσάς να 'ρθείτε συμπαραστάτες σε μία κυβέρνηση η οποία αντιμετωπίζει όντως ένα πρόβλημα, ένα συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό πρόβλημα να 'ρθείτε με μεγαλοκαρδία και να πείτε, τι θέλετε να σας βοηθήσουμε να σώσουμε αυτούς τους ανθρώπους. Δεν περιμένω να ανεβαίνετε εδώ και να έρχεται την κυρία Κουτσίκου να μου λέει μπουρδες, ανεξάρτητα αν είστε Νεοδημοκράτες ή όχι. Τι έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τόσα χρόνια, από το 1920 ως τώρα; Θα έρθει να μου πει εδώ πέρα τώρα ότι φταίει η κυβέρνηση για την κατάντια του ΙΚΑ, κύριε ελέησον. Δεν με ενδιαφέρουν οι πολιτικές σας τοποθετήσεις ποιες είναι, με ενδιαφέρει η σύνταξή μου, όπως σας ενδιαφέρει η σύνταξή σας, γιατί από αυτή ζω. Τελείωσε, συγγνώμη που έχω αυτό το ύφος συνάδελφοι, αλλά κάπου αισθάνθηκα, δεν ξέρω, σύγχυση. Θα βγω έξω και δεν θα ξέρω τι να πω. Τι να πω;

Είναι ένα πρόγραμμα που έχει εκπονήσει η ΟΤΟΕ το οποίο από ό,τι ξέρω δεν γίνεται αποδεκτό από την κυβέρνηση. Άκουσα τον κύριο Γιαννίτση να λέει "δεν μπορούμε να σας πούμε τίποτα", είπε, έφυγε. Εγώ περιμένω να ακούσω μέσα σε αυτό τον χώρο κάτι που θα με βοηθήσει να το μεταφέρω στους 11.000 συνταξιούχους μου, να μην τρομάζουνε γιατί τρομάζουνε. Τους κρατήσαμε σε εφησυχασμό τόσο καιρό. Πόσο καιρό θα τους κρατήσω σε εφησυχασμό; Περιμένετε να δούμε, πόσο να δούμε; Αυτό περιμένω. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ και το μόνο που άκουσα θετικό ήταν από τον κύριο Ρομπόλη και από τον κύριο Τσιγγενέ. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ και τουλάχιστον κύριε Διοικητά του ΙΚΑ άλλη φορά όταν μας μιλάτε λίγο να χαμογελάτε να αναθαρρούμε. Ευχαριστώ πολύ.

Σ. ΣΙΩΚΟΣ (ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΙΝΕ-ΟΤΟΕ):

Οι προτάσεις τραπεζών - κυβέρνησης για το ασφαλιστικό

Οι τράπεζες (Ένωση Ελληνικών Τραπεζών), προηγήθηκαν της κυβέρνησης στην ασφαλιστική φιλοσοφία νεοφιλελεύθερης έμπνευσης και το 1999 διατύπωσαν μέσω της Bacon and Woodrow Consulting Limited, αγγλικών συμφερόντων, την άποψη περί:

- Διάθεσης τυπικών παροχών μέσω ΙΚΑ και ΙΚΑ-TEAM.
- Αλλαγές στα υπάρχοντα προγράμματα κύριας και επικουρικής σύνταξης (επί τα χείρω).
- Οι τράπεζες αποφασίζουν κατά περίπτωση εάν θα προσφέρουν πρόσθετες παροχές σύνταξης.

Η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών στη συνέχεια, τον Απρίλη του 2001, στα πλαίσια μιας ημερίδας που οργάνωσε η ΟΤΟΕ για το ασφαλιστικό, κινούμενη στην ίδια φιλοσοφία με την αγγλική εταιρία και την κυβέρνηση κατέθεσε τα εξής:

- Ένταξη όλων των τραπεζοϋπαλλήλων στο ΙΚΑ για κύρια σύνταξη και δημιουργία ενιαίου, αναλογιστικά βιώσιμου, κλαδικού φορέα, ο οποίος θα παρέχει πρόσθετη συμπληρωματική σύνταξη (επικουρική και συμπληρωματική στην κύρια). Να σημειώσουμε ότι σε ό,τι αφορά τον τίτλο του φορέα, τόσο οι τράπεζες όσο και το υπουργείο Εργασίας - Κοινωνικών Ασφαλίσεων, τον χρησιμοποιούν προπαγανδιστικά και αποφεύγουν να μιλήσουν για πόρους - όρους - προϋποθέσεις - παροχές που αποτελούν και το περιεχόμενο της πρότασης. Το ερώτημα ποιοι και πόσα πληρώνουν για έναν ενιαίο αναλογιστικά βιώσιμο, κλαδικό φορέα δεν υπάρχει απάντηση μετά από δύο 48ωρες και μία 24ωρη απεργία της ΟΤΟΕ. Υπ' όψη ότι το σ.κ. των τραπεζοϋπαλλήλων μίλησε για πρώτη φορά για καθολική ένταξη στο ΙΚΑ, βεβαίως με όρους και προϋποθέσεις, όπως ισχύει στην Εμπορική - Τράπεζα Πίστεως - Αερομεταφορές κ.ά.
- Ένταξη όλων των τραπεζοϋπαλλήλων στο ΙΚΑ και ΙΚΑ-TEAM και δημιουργία χωριστών, αναλογιστικά βιώσιμων, συμπληρωματικών φορέων ανά τράπεζα με τις ίδιες όμως παραμέτρους και προϋποθέσεις. Να σημειώσουμε ότι ο ασφαλιστικός πληθυσμός ανά τράπεζα δεν επαρκεί για ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα όταν μάλιστα η τάση είναι πιο πολλές οι αποχωρήσεις (με ευθύνη της εργοδοσίας για λιγότερο μισθολογικό κόστος) από τις προσλήψεις. Το ανά τράπεζα ασφαλιστικό ταμείο έχει σχέση και με την προώθηση ασφαλιστικών προϊόντων από τις ασφαλιστικές εταιρίες που είναι θυγατρικές ή συνεργαζόμενες της τράπεζας.
- Ένταξη όλων των τραπεζοϋπαλλήλων στο ΙΚΑ και ΙΚΑ-TEAM και δημιουργία ενιαίου κλαδικού αναλογιστικά βιώσιμου, συμπληρωματικού φορέα. Να σημειώσουμε ότι είναι παρεμφερής πρόταση με τις δύο προαναφερόμενες και κινούνται στη λογική του χαμηλού συνταξιοδοτικού κόστους και της έλλειψης σαφήνειας (πόροι, όροι, προϋποθέσεις, παροχές) για τον συμπληρωματικό και όχι ασφαλιστικό φορέα.

Η διατύπωση των προτάσεων Γιαννίτση μέσα από το σχετικό κείμενο (Απρίλης 2001) επιβεβαιώνει τη ρήση ότι: Οι επιχειρήσεις διατάζουν και η κυβέρνηση εκτελεί (όπως ακριβώς έγινε και με τον προκάτοχο του κ. Γιαννίτση, τον κ. Σιούφα, το '90-'93). Να λοιπόν τι προτείνει ο πρ. νεοκεύνσιανιστής υπουργός και νυν νεοφιλελεύθερος (οι πράξεις χαρακτηρίζουν την ιδεολογία αγαπητέ κ. Γιαννίτση):

- Υπαγωγή για κύρια και επικουρική ασφάλιση στο ΙΚΑ, ΙΚΑ - TEAM με τους ενιαίους κανόνες ασφάλισης και συνταξιοδότησης και δημιουργία πρόσθετων "επαγγελματικών συστημάτων" σε συμφωνία με τους εργοδότες.
- Δημιουργία ενιαίου ταμείου (κύρια και επικουρική), το οποίο να λειτουργεί με τους ενιαίους κανόνες ασφάλισης και συνταξιοδότησης και δυνατότητες πρόσθετης επαγγελματικής σύνταξης.
- Προτείνεται η δημιουργία 8 ταμείων κύριας ασφάλισης (ΙΚΑ, Δημόσιο, ΟΑΕΕ, Αγρότες, ΔΕΚΟ, Τράπεζες, Επιστήμονες, Δημοσιογράφοι) με κατάργηση των σημερινών Επικουρικών Ταμείων και η υπαγωγή των ασφαλισμένων τους για επικούρηση στους κλάδους επικούρησης των ταμείων όπου υπάγονται για κύρια ασφάλιση.

Οι φράσεις: "επαγγελματικά συστήματα", "επαγγελματική σύνταξη", κατάργηση των σημερινών επικουρικών ταμείων, αποκρύπτουν την ιδιωτική ασφάλιση και την άλωση της περιουσίας... δισ. δρχ. που θα κατευθυνθούν είτε στην αναγκαστική διαχείριση από το κομματικό κράτος είτε στον χρηματιστηριακό τζόγο.

Οι προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος στις τράπεζες για το ασφαλιστικό

Το ρεύμα ιδεών στο συνδικαλιστικό κίνημα των τραπεζοϋπαλλήλων που με εκφράζει (Αγωνιστική Συνεργασία στην ΟΤΟΕ), υποστήριξε την πρόταση της ΟΤΟΕ που αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία στο 26ο συνέδριο της ΟΤΟΕ (20-22 Οκτώβρη 2000) με δύο προϋποθέσεις:

- Η ΟΤΟΕ να συνδέσει τη δράση της για το ασφαλιστικό με όλο το συνδ. κίνημα, διότι η αντιμετώπιση του γενικού ασφαλιστικού θα καθορίσει και τις επιμέρους ρυθμίσεις κατά κλάδο.
- Η τακτική να μην υπαχθεί στους γενικότερους κυβερνητικούς σχεδιασμούς αλλά να εναρμονιστεί με τις προσδοκίες των εργαζομένων και συνταξιούχων που σημαίνει: διαρκής - πολύμορφος αγώνας με ενεργοποίηση της βάσης και όχι με κινήσεις κορυφών.

Στα πλαίσια αυτά διατυπώσαμε τα εξής:

α) να αποδεκτεί η κυβέρνηση ορισμένα κρίσιμα ζητήματα αρχών για το ασφαλιστικό σύστημα. Ζητήματα που δεν μπορούν να παρακαμφθούν και να αναζητηθούν ειδικές προτάσεις αν δεν υπάρξει συμφωνία. Αυτά είναι:

- Να διασφαλιστεί η τριμερής χρηματοδότηση για όλους τους ασφαλισμένους και ο κοινωνικός χαρακτήρας του ασφαλιστικού μας συστήματος.
- Να διασαφηνιστεί ότι δεν επιχειρείται η υποκατάσταση του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης με την ιδιωτική κερδοσκοπική ασφάλιση.
- Να ληφθούν μέτρα για την αποκατάσταση της ζημιάς που έχει γίνει στους ασφαλιστικούς οργανισμούς από τη ληστική εκμετάλλευση των αποθεματικών τους. Σύμφωνα με στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος (Μάιος '92), η απαξίωση των κεφαλαίων των ασφαλιστικών ταμείων από το 1950-1991 ήταν 1.153,74 δισ. δρχ. και 15 τρισ. δρχ. για όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.
- Να διαμορφωθεί νέο πλαίσιο διοίκησης και λειτουργίας των ασφαλιστικών οργανισμών με αυξημένη συμμετοχή των εργαζομένων και κατάργηση των ασφυκτικών κρατικών παρεμβάσεων.

Τι διεκδικεί το σ.κ. των τραπεζών

Διεκδικούμε τη δημιουργία Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων (ΕΤΑΤ) μέσα από το οποίο θα χορηγείται επικουρική και συμπληρωματική (κύρια) σύνταξη σε όλους τους τραπεζοϋπαλλήλους, σύμφωνα με τα πρότυπα των ταμείων της Εμπορικής και της ALPHA BANK, γεγονός που σημαίνει:

α) Προσχώρηση όλων των Ειδικών Ταμείων Κύριας και Επικουρικής Σύνταξης στο επικουρικό ταμείο της Εμπορικής ή της ALPHA BANK ή το ΤΑΠΙΛΤΑΤ, για λόγους νομικούς. Το νέο ταμείο θα έχει το όνομα ΕΤΑΤ (Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων).

β) Προσχώρηση όλων των τραπεζοϋπαλλήλων εν ενεργεία και συνταξιούχων στο ΕΤΑΤ.

γ) Αποδέσμευση των 6.500 περίπου συναδέλφων που είναι στο ΙΚΑ-TEAM και ένταξή τους στο ΕΤΑΤ.

δ) Χορήγηση ολόκληρης της Σύνταξης (Επικουρική και Κύρια) στον τραπεζοϋπάλληλο, ο οποίος θα συνταξιοδοτείται σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του καταστατικού του ΕΤΑΤ.

ε) Όταν ο συνταξιοδοτούμενος τραπεζοϋπάλληλος φτάσει στο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης από το ΙΚΑ, τότε το ΙΚΑ θα χορηγεί σ' αυτόν ή στο ΕΤΑΤ την Κύρια Σύνταξη που τότε θα δικαιούται.

στ) Ο συνταξιοδοτούμενος τραπεζοϋπάλληλος θα εξακολουθήσει να εισπράττει το ίδιο ποσό σύνταξης συνολικά (επικουρική και κύρια), αλλά το ΕΤΑΤ θα ελαφρύνεται κατά το μέρος της Κύριας Σύνταξης που θα χορηγεί τότε το ΙΚΑ.

ζ) Το ΙΚΑ θα χορηγεί το μέρος της Σύνταξης που του αναλογεί στους σημερινούς συνταξιούχους των ειδικών Ταμείων και το υπόλοιπο το ΕΤΑΤ.

Το Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης όλων των τραπεζοϋπαλλήλων (ΕΤΑΤ) Θα διακρίνεται επίσης από τα εξής κύρια χαρακτηριστικά:

Θα είναι ταμείο ανεξάρτητο και αυτόνομο και θα λειτουργεί είτε ως σωματείο είτε ως ΝΠΙΔ.

Στη διοίκηση του Ταμείου θα συμμετέχουν εκπρόσωποι των τραπεζών, των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Το καταστατικό του θα τροποποιείται με τη σύμφωνη γνώμη των δύο πλευρών.

- Οι εισφορές και συνεισφορές (χρηματοδότηση) θα είναι διμερείς (εργαζόμενοι - εργοδότες) και η σχέση τους θα είναι 1:2.
- Τα περιουσιακά στοιχεία Κινητής και Ακίνητης περιουσίας των ταμείων θα περιέλθουν στο ΕΤΑΤ.
- Το ασφαλιστικό τρίπτυχο θα είναι: ίδιες εισφορές - ίδιες παροχές - ίδιες προϋποθέσεις για όλους.
- Στο Ταμείο θα ασφαλίζονται όλοι οι εργαζόμενοι στις τράπεζες, χωρίς διακρίσεις και διαχωρισμούς.
- Το Ταμείο θα το εγγυηθούν οι Τράπεζες.

Γ.ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ Π.Ο.Π.Ο.Κ.Π): Θα ήθελα να ευχαριστήσω το Προεδρείο για την πρόσκληση και την δυνατότητα που μου δίνει να κάνω αυτή την παρέμβαση. Βρισκόμαστε κυρίες και κύριοι μπροστά σε μία νέα παρέμβαση που πρόκειται να γίνει το επόμενο διάστημα στο ασφαλιστικό σύστημα και νομίζω ότι σε αυτή τουλάχιστον την περίοδο οφείλουμε όλοι, όχι να διαλέγουμε ανάμεσα στο ευχάριστο ή δυσάρεστο, αλλά κυρίως να είμαστε ειλικρινείς και ανάμεσά μας και προς τα έξω. Δε το λέω αυτό σε σχέση με αυτά που ακούγονται σήμερα αλλά συνολικά σε σχέση με έναν διάλογο που ουσιαστικά έχει ανοίξει στην κοινωνία και πρέπει να τοποθετούμαστε υπεύθυνα πάνω στα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης.

Πρέπει να απαντήσουμε σε ένα κεντρικό ερώτημα. Υπάρχει ανάγκη παρέμβασης στο ασφαλιστικό σύστημα; Η απάντηση η δικιά μας είναι ότι ασφαλώς υπάρχει ανάγκη παρέμβασης, όχι μόνο για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του συστήματος στην οποία αναφέρθηκαν προηγουμένοι ομιλητές αλλά γιατί πρέπει να φτιάξουμε σύστημα στη χώρα μας. Μπορεί η κοινωνική ασφάλιση να αναπτύχθηκε στη χώρα μας και να κάλυψε σε ικανοποιητικό βαθμό ή λιγότερο ικανοποιητικό μέχρι σήμερα τις κοινωνικές ανάγκες, ωστόσο πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι ότι σ' αυτή τη χώρα ασφαλιστικό σύστημα δεν υπήρξε. Και βέβαια αυτό το ασφαλιστικό μωσαϊκό που έχουμε σήμερα, γιατί περί αυτού πρόκειται, εμπεριέχει σοβαρές κοινωνικές αδικίες και ένα σύστημα πρέπει να είναι πάνω από όλα κοινωνικά δίκαιο.

Θα αναφερθώ σε δύο παραδείγματα. Υπάρχει αυτή η γενιά που είναι μετά το '93 ασφαλισμένη. Δυστυχώς κάνουμε το λάθος όλοι να προσδιορίζουμε τις απόψεις μας και τις θέσεις μας σε σχέση με εκείνους που έχουνε θεμελιώσει, που έχουνε ώριμα, λιγότερο ώριμα δικαιώματα, ξεχνάμε όμως ότι αυτή η γενιά θα επαναστατήσει αν μείνουνε τα πράγματα έτσι όπως είναι σήμερα, γιατί πληρώνει πάρα πολλά με προοπτική να πάρει πολύ λίγα. Συνεπώς στην υπάρχουσα κατάσταση εμπεριέχεται μία σοβαρότατη κοινωνική αδικία.

Υπάρχουνε και προνόμια; Υπάρχουνε και προνόμια στο ασφαλιστικό σύστημα που έχουμε σήμερα, -το λέω σύστημα έτσι για την οικονομία της συζήτησης βέβαια, δεν πρόκειται περί συστήματος και αναφέρθηκα στην αρχή- όμως τα προνόμια δεν είναι αυτά που νομίζει ο περισσότερος κόσμος. Όχι για να ευχαριστήσω το ακροατήριο αλλά επειδή μιλάω σε τραπεζοϋπάλληλους θα πω ότι ο κόσμος βέβαια πιστεύει ότι οι τραπεζοϋπάλληλοι ή οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ ανήκουν στα λεγόμενα ευγενή ταμεία και ότι είναι προνομιούχοι του συστήματος. Εμείς δεν το λέμε τώρα, το έχουμε πει εδώ και πολύ καιρό ότι πλέον αυτά τα ταμεία δεν είναι ευγενή, δεν έχουνε τα χαρακτηριστικά αυτά που είχανε πριν από 20 χρόνια. Και έχουμε πει ότι το ΙΚΑ στο θέμα της κύριας σύνταξης είναι με διαφορά πρώτο από το καλύτερο ταμείο.

Συνεπώς αυτοί που πιστεύουνε ακόμη και υπάρχουνε συνάδελφοι εργαζόμενοι στους χώρους που ακούνε ΙΚΑ και γυρίζουνε την πλάτη, δεν ξέρουνε την πραγματικότητα, γιατί η πραγματικότητα, αν τη δει κανένας, θα διαπιστώσει ότι πλέον αυτή η εικόνα που είχαμε και συμπεριλαμβανότανε στον τίτλο, στη φράση ευγενή ταμεία έχει σταματήσει πλέον να υπάρχει. Ότι υπάρχουνε προνόμια άλλα, υπάρχουνε και θα σας πω ένα παράδειγμα, ότι αυτή τη στιγμή μπορεί να ασφαλιστεί κάποιος στον ΟΓΑ, να είναι εισοδηματίας, να είναι επιχειρηματίας σε μια πόλη με λιγότερους από 2.000 κατοίκους και να έχει προνομιακή μεταχείριση ασφαλιστική, γιατί ξέρετε ο ΟΓΑ είναι ένας ασφαλιστικός φορέας ο οποίος έχει άλλα χαρακτηριστικά και το κράτος εκεί έχει σοβαρή οικονομική ενίσχυση.

Επομένως αυτό είναι ένα προνόμιο που έχει κάποιος. Είναι απ' την άλλη μεριά προνόμιο και στρέβλωση αν θέλετε να έχουμε 4% εισφορά για επικουρική ασφάλιση και να έχουμε 350.000 σύνταξη, να έχουμε 4% και στον άλλο οργανισμό και να έχει 50.000 σύνταξη. Αυτά τα πράγματα δεν είναι δυνατόν να μην τα δει κάποιος αυτή τη στιγμή ή έπρεπε να τα είχαμε δει στο παρελθόν.

Πιστεύω ότι οι εργαζόμενοι είτε είναι στον ιδιωτικό τομέα, είτε είναι στον δημόσιο τομέα, είτε είναι στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, πρέπει όλοι να πάνε μαζί σ' αυτό που λέμε ασφαλιστικό, το επόμενο διάστημα, γιατί ο βασικός μας στόχος είναι να στηρίξουμε και να ενισχύσουμε τον δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης και αυτό για τους μισθωτούς μπορεί να εκφραστεί και να αποτυπωθεί σ' αυτό που λέμε ένα ταμείο των μισθωτών. Δεν είναι όλοι οι χώροι έτοιμοι. Εδώ νομίζω ότι είναι πρωτοποριακή η θέση και η πρόταση που καταθέτει η ΟΤΟΕ και εμείς τη θεωρούμε πάρα πολύ σημαντική και στη σωστή κατεύθυνση. Ένα ταμείο μισθωτών λοιπόν, χωρίς αυτό να λειτουργήσει σε βάρος του ΙΚΑ, χωρίς να λειτουργήσει σε βάρος των εργαζομένων που θα ενταχθούν σ' αυτό, με "σταδιακότητα", με σύμφωνη γνώμη και όλες αυτές τις προϋποθέσεις.

Υπάρχει μετά η ιδιαιτερότητα, που αυτή μπορεί να εκφραστεί μέσα από τα ταμεία του κλάδου. Να ξεκαθαρίσουμε όμως ότι οι δύο πυλώνες της ασφάλισης υπάρχουνε σήμερα, γιατί άκουσα να λέγεται ότι δεν υπάρχει ο δεύτερος

πυλώνας. Υπάρχει ο πρώτος πυλώνας και μάλιστα ο πρώτος αυτός πυλώνας περιλαμβάνει την κύρια και την επικουρική. Όχι δεν είναι έτσι, γιατί το 1983 είπαμε στους εργαζόμενους αυτής της χώρας ότι πρέπει να κάνουν ένα συμπληρωματικό σύστημα, να πάρουν μια επικουρική ασφάλιση, να βελτιώσουν δηλαδή την κύρια σύνταξη. Κάποιοι είχαν από νωρίτερα επικουρικό ταμείο. Συνεπώς δεν μπορούμε να τους λέμε σήμερα ότι αυτά τα δύο είναι άθροισμα, είναι μαζί και φτιάχτε ένα δεύτερο ταμείο με τι εισφορές, με τι αποδοχές για να πάρετε αν θέλετε συμπληρωματική σύνταξη.

Υπάρχουν λοιπόν οι δύο πυλώνες, ο ένας πυλώνας είναι η κύρια ασφάλιση, ο δεύτερος πυλώνας είναι η επικουρική ασφάλιση η οποία μπορεί να έχει τα χαρακτηριστικά της κλαδικής, να δίνει και επικουρική και συμπληρωματική σύνταξη. Με βάση αυτά που είπα βέβαια, προκύπτει ότι ασφαλώς είναι μονόδρομος τα μέτρα αλλά ποια μέτρα. Επιγραμματικά, μπορεί να αυξηθεί το όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση; Υπάρχει κι ένα άλλο στοιχείο εκτός των άλλων. Πόσο αυξάνεται αυτός ο μέσος όρος ζωής που μας λένε συνέχεια, ότι αυξήθηκε ο μέσος όρος ζωής και επομένως πρέπει να δουλεύουμε περισσότερο; Αυξάνεται κατά 1 χρόνο κάθε δεκαετία. Τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση την περίοδο '90 - '92 με εκείνες τις παρεμβάσεις, αυξήθηκαν μέχρι και 15 χρόνια. Δηλαδή κάθε δεκαετία ή κάθε πενταετία, εφταετία θα συζητάμε για αύξηση του ορίου ηλικίας για συνταξιοδότηση, τη στιγμή που κατά 1 χρόνο αυξάνεται ο μέσος όρος ζωής, κάθε δεκαετία.

Υπάρχει δυνατότητα μείωσης; απάντησε ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ και της ΟΤΟΕ, αν υπάρχει δυνατότητα μείωσης των συντάξεων ή των άλλων παροχών. Ξέρετε δόθηκε μάλιστα και το στοιχείο που λέει ότι 180.000 είναι η κύρια και η επικουρική σύνταξη, η μέση, που δίνεται στη χώρα. Η κύρια πάντως είναι 143.000 για το 1.200.000 συνταξιούχους και πρέπει εδώ να πούμε ότι υπάρχουν και ασφαλισμένοι συνταξιούχοι οι οποίοι δεν έχουν επικουρική σύνταξη. Οι αυτοαπασχολούμενοι ας πούμε, ελάχιστοι έχουνε επικουρική σύνταξη. Επομένως αυτοί είναι πολύ χαμηλότερα.

Υπάρχει δυνατότητα αύξησης των εισφορών, νομίζω δεν το συζητάει κανένας. Επομένως αν δε γίνονε αυτά, αν δεν υπάρξει αύξηση των εισφορών, αν δεν υπάρξει μείωση των συντάξεων, υπάρχει λύση; Βεβαίως και υπάρχει λύση και θα αναφερθώ. Χρειάζεται ένα πλέγμα μέτρων. Κατ' αρχήν δεν μπορεί κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα να σταθεί σε καμία χώρα του κόσμου όταν η κοινωνική πολιτική ασκείται με τα χρήματα των εργαζομένων και των εργοδοτών, δηλαδή με τις εισφορές αυτών.

Πρέπει τουλάχιστον στο επόμενο διάστημα το κράτος να πληρώσει το κόστος της κοινωνικής πολιτικής που ασκεί μέσα από τα ταμεία, τουλάχιστον αυτό. Δεύτερο, πρέπει να δούμε το κεφάλαιο της εισφοροδιαφυγής. Όταν λέγαμε πριν από χρόνια ότι η εισφοροδιαφυγή είναι τεράστια κάποιοι λέγανε ότι δεν είναι σε αυτά τα νούμερα, τώρα όλα συγκλίνουν ότι στο νούμερο αυτό που λέμε για 1 τρις περίπου το χρόνο. Και ξέρετε και κάτι άλλο; Η εισφοροδιαφυγή δεν χτυπιέται μόνο με μηχανισμούς ελέγχου. Στην πραγματικότητα η εισφοροδιαφυγή αυτή τη στιγμή καλλιεργείται από την ίδια τη στρέβλωση που υπάρχει μέσα στο σύστημα, 1 στους 2 ασφαλισμένους στο ΙΚΑ δεν έχει κανένα λόγο να ασφαλίσει περισσότερες μέρες από 4.500, γιατί και 20 χρόνια να ασφαλιστεί και 25 να ασφαλιστεί θα πάρει την ίδια ακριβώς σύνταξη.

Συνεπώς αυτός δεν είναι ένας παράγοντας που οδηγεί στην εισφοροδιαφυγή; Ο έλεγχος των δαπανών είναι πολύ μεγάλο πρόβλημα, δεν περιορίζεται μόνο στις συντάξεις που είπαμε και παρουσιάστηκαν τα στοιχεία του ΙΚΑ που λένε ότι έχουμε 18.000 ή δεν ξέρω πόσες χιλιάδες μαιμούδες συνταξιούχους, να δείτε πόσες "άγαμες" θυγατέρες έχουμε που παίρνουνε συντάξεις και έχουνε παιδιά που έχουνε πάει στρατιώτες και δεν έχουνε δηλώσει τον γάμο τους.

Λοιπόν αυτές είναι οι τεράστιες αδυναμίες του συστήματος που αθροιστικά έχουνε ως αποτέλεσμα να χάνει το σύστημα 2 τρις το χρόνο. Εμείς δεν είμαστε από εκείνους που πιστεύουμε ότι μπορεί άμεσα η εισφοροδιαφυγή και όλα αυτά να λυθούνε μέσα σε 1 χρόνο. Πιστεύουμε όμως ότι είναι μέσα στις δυνατότητες του συστήματος με τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας των ταμείων, γιατί τα ταμεία κάποια στιγμή πρέπει να γίνουνε σύγχρονες υπηρεσίες και για να εξασφαλίσουνε τους θεσμοθετημένους πόρους και για να έχουνε καλύτερη ποιότητα παροχών.

Εάν λοιπόν προχωρήσουμε σε αυτήν την κατεύθυνση μπορούμε να εξασφαλίσουμε ένα πολύ σημαντικό μέρος απ' αυτούς τους φόρους κι αυτή είναι η δεξαμενή η μεγάλη απ' την οποία θα αντλήσουμε. Χωρίς βέβαια να παραγνωρίζουμε ότι παράλληλα θα πρέπει να εφαρμοστεί η τριμερής χρηματοδότηση και θα πρέπει να υπάρξει αύξηση της απασχόλησης και μείωση της ανεργίας. Με αυτά τα επίπεδα ανεργίας είναι ασφαλώς πολύ δύσκολο ένα ασφαλιστικό σύστημα να μπορέσει να επιβιώσει.

Κλείνω λέγοντας ότι θα πρέπει να δούμε και τις ιδιαιτερότητες που υπάρχουν στη χώρα μας. Γιατί ακούμε για παράδειγμα κάποια σενάρια, που λένε, 40 χρόνια ασφάλισης και 65 χρόνων. Αυτά τα σενάρια μπορεί να ταιριάζουνε σε κάποιες χώρες αλλά στην Ελλάδα όπου το 1/4 του πληθυσμού μέχρι πριν 4 χρόνια ήταν ανασφάλιστο -αναφέρομαι στους αγρότες- ή ο μισός πληθυσμός της χώρας μέχρι το '82 ήταν ανασφάλιστος δεν μπορεί να μιλάς για τέτοια νούμερα. Ποιος θα εξασφαλίσει σύνταξη με 40 χρόνια ασφάλισης;

Πιστεύουμε συνάδελφοι ότι το ασφαλιστικό πρέπει να το δούμε όλοι μαζί και το εννοώ, γιατί κι αυτοί που είναι σήμερα συνταξιούχοι κι αυτοί που έχουνε τα "ώριμα" ή μη δικαιώματα και θα συνταξιοδοτηθούνε το επόμενο διάστημα και όσοι θα συνταξιοδοτηθούνε τα επόμενα 5 χρόνια, το επίπεδο των παροχών τους, των συντάξεών τους και τα λοιπά, -γιατί ασφάλιση δεν είναι μόνο η σύνταξη είναι ο θεσμός εκείνος που μας ακολουθεί από την πρώτη μέχρι την τελευταία μέρα της ζωής μας- για όλους θα κριθεί από το ποιο ασφαλιστικό σύστημα θα έχουμε στη χώρα μας τα επόμενα χρόνια. Και για μας η παρέμβαση στο ασφαλιστικό είναι ένας μαραθώνιος, μεγαλύτερες ταχύτητες από ό,τι συνηθίζεται να υπάρχουν στον μαραθώνιο, δεν είναι αγώνας ταχύτητας που μπορεί να κλείσει σε λίγο χρονικό διάστημα. Ευχαριστώ.

A. ΚΑΛΥΒΗΣ (ΑΝΤ/ΔΡΟΣ ΓΣΕΕ): Λοιπόν, νομίζω ότι είναι χρήσιμος ο διάλογος, πιστεύω ότι ακούστηκαν πάρα πολλά σοβαρά πράγματα, φωτίστηκε λιγάκι περισσότερο το πρόβλημα αν και νομίζω ότι όλοι φεύγουμε με ερωτήματα για το τι πρόκειται να γίνει.

Θα ήθελα να πω το εξής: κατ' αρχήν μιλάμε για ένα ζήτημα το οποίο ακόμα κι αν το είχαμε εξαντλήσει τεχνοκρατικά δεν θα μπορούσαμε να δώσουμε απαντήσεις γιατί είναι κατ' εξοχήν πολιτικό πρόβλημα και θα ήθελα να πω να κρίνουμε και τα κόμματα και τους εαυτούς μας με τη στάση που κρατάει ο καθένας, δεν νομίζω ότι βοηθάει η ισοπέδωση. Αν κάποιος έρχεται και συμπαρίσταται δεν του λέμε όχι, έστω και αν δεν το λέει με τον τρόπο που θα θέλαμε εμείς. Είναι πολύ μεγάλης σημασίας ζήτημα να δημιουργήσουμε εκείνους τους όρους κοινωνικά και πολιτικά για να αντιμετωπίσουμε μια επίθεση που έχει εκδηλωθεί.

Φοβάμαι ότι συζητάμε το ασφαλιστικό -φυσικά δεν είναι η πρώτη φορά- σε μια πολύ δύσκολη περίοδο και θα ήθελα να πω ότι αυτές τις δυσκολίες που επικαλούμαι για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε στο πως θα τις αντιμετωπίσουμε καλύτερα και μιλάω και ως τραπεζοϋπάλληλος, όχι μόνο ως Αντιπρόεδρος της Γενικής Συνομοσπονδίας αλλά ως τραπεζοϋπάλληλος που έχω ένα ειδικό ενδιαφέρον για τον κλάδο.

Πρώτον υπάρχει η απόφαση η πρόσφατη του Άμστερνταμ για την πλήρη απελευθέρωση του χρηματοπιστωτικού χώρου, μια κατάσταση η οποία θα μας δυσκολέψει με την έννοια ότι ο διασυνωριακός ανταγωνισμός θα επιβάλλει στις τράπεζες να κινηθούν σε μία προσπάθεια ακόμα μεγαλύτερης μείωσης του κόστους εργασίας και κατά συνέπεια όταν θέλεις να διεκδικήσεις προβλήματα τα οποία έχουν ένα κόστος θα συναντάς τοίχο μπροστά σου.

Το δεύτερο ζήτημα είναι ότι το κράτος επειδή ακριβώς θεωρεί αυτό που είπε ο Σάββας ο Ρομπόλης, ότι το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα είναι τμήμα του κρατικού προϋπολογισμού και επειδή υπάρχει η λογική της δημοσιονομικής πειθαρχίας, λόγω διατηρησιμότητας εντός της ΟΝΕ, θέλει να βγάλει την ουρά του ακόμα περισσότερο έξω από τα ταμεία. Ακόμα και αυτό το 2% ή τις ελάχιστες δαπάνες που έχει όσον αφορά το ΙΚΑ και τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία, θέλει να τις περιορίσει, να μην έχει ούτε αυτές. Γιατί πάει στη λογική των πλεονασμάτων και όλη η συζήτηση γίνεται περί αυτού και αν το αντιμετωπίζεις δημοσιονομικά δεν μπορείς να το αντιμετωπίσεις κοινωνικά.

Τρίτο στοιχείο είναι ότι οι εργοδότες θέλουν κι αυτοί για λόγους ανταγωνιστικότητας να περιορίσουν τη δική τους δαπάνη και επιπλέον είναι το πολύ σημαντικό κατά την άποψή μου ότι όλες οι οδηγίες οδηγούν τα πράγματα προς τα εκεί και από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόσφατα ήμουνα σε μία επιτροπή και το κύριο ζήτημα ήταν ο ανταγωνισμός με την Αμερική, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά με όρους μίμησης του αμερικάνικου μοντέλου - και προσέξτε κάτι- θεωρούν ότι η παραγωγικότητα του κεφαλαίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι χαμηλή και είναι χαμηλή επειδή κατά τη γνώμη τους δεν υπάρχει τέτοια αξιοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα και ιδιαίτερα της κεφαλαιαγοράς. Και από αυτή την άποψη θεωρώ ότι έχουν ειδικό ενδιαφέρον, τα κεφάλαια τα οποία συγκεντρώνονται μέσα από το ασφαλιστικό σύστημα να τα διαχειριστούν, ρίχνοντάς τα ακόμα περισσότερο μέσα στην κεφαλαιαγορά.

Αυτό δείχνει μια γενική εικόνα που υπάρχει -κατά τη δική μου άποψη- που προσδίδει πάρα πολλές δυσκολίες σε οποιοδήποτε εγχείρημα επιθετικής διεκδίκησης όπως αποτελεί η πρόταση από την πλευρά της Γενικής Συνομοσπονδίας. Επιβάλλει αν θέλετε, πέρα από τη σωστή λύση την οποία πρέπει να έχεις και είναι ένα το κρατούμενο, να δούμε εκείνους τους όρους έτσι ώστε αυτή η δυσμενής πολιτική και η οικονομική συγκυρία να αντιστραφεί με όρους κινήματος από την δική μας πλευρά.

Τώρα σε επιμέρους ζητήματα να κάνω ορισμένα σχόλια. Νομίζω ότι είμαστε σαφείς και με την πρόταση ότι δεν δεχόμαστε δυσμενέστερες αλλαγές στα όρια ηλικίας. Δεύτερον, ότι μιλώντας για τους πυλώνες κύριας και επικουρικής μιλάμε για το 80% κύρια σύνταξη και τα δεδομένα που υπάρχουν όσον αφορά τις επικουρικές συντάξεις γιατί όταν μιλάμε για ποσοστό επί των συντάξιμων αποδοχών είναι διαφορετικά τα πράγματα σε σχέση με τον υπολογισμό επί του συνόλου των αμοιβών. Έχουμε λοιπόν διαφορετικές καταστάσεις στα επικουρικά ταμεία των τραπεζών και δεν πρέπει να συγχέουμε καταστάσεις.

Τρίτον, ότι δεν θα υπάρχει διαχωρισμός κι αυτό νομίζω ότι είναι ένα γενικότερο πρόβλημα που το συναντούμε παντού, δεν θα υπάρχει αυτός ο διαχωρισμός, η τριχοτόμηση που υπάρχει μέσα στο ασφαλιστικό σύστημα. Σας το λέω αυτό γιατί πάντα όπου μιλάμε και μιλάμε με νέα παιδιά σε ρωτάνε, ποιο ενδιαφέρον να έχουμε εμείς; Στα 65 θα πάμε άντρες-γυναίκες μετά το '93, ελάχιστη σύνταξη θα πάρουμε, πληρώνουμε πολύ περισσότερο απ' ό,τι πληρώνετε εσείς,- γιατί όντως επιβαρύνεται η καινούργια γενιά πολύ περισσότερο και ξέρετε ποια είναι η λύση την οποία προτείνουν και μόνοι τους πολλές φορές; Το να πάνε στην ιδιωτική ασφάλιση.

Εμείς επειδή ακριβώς θέλουμε να ενισχυθεί η κοινωνική ασφάλιση πρέπει να την κάνουμε πιο δεικτική σε σχέση με την ιδιωτική και εδώ πρέπει να συνεννοηθούμε, -γιατί ανέφερε κάτι γύρω από αυτό το θέμα ο κύριος Νεκτάριος αν το κατάλαβα καλά. Κοιτάχτε κάτι, την ιδιωτική ασφάλιση μπορεί να την ενισχύσει κανείς με πολλούς τρόπους. Εάν για παράδειγμα το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης υποβαθμίζεται συνεχώς ο κόσμος θα βρίσκει διέξοδο εκεί και αυτό αφορά κυρίως, αν θέλετε, και δυνατότητες, έχουν χώρους με μεγαλύτερη αποταμιευτική δυνατότητα, γιατί στην ιδιωτική ασφάλιση δεν μπορεί να πάει ένας εργάτης βιομηχανίας αλλά ένας τραπεζοϋπάλληλος ή ένας ασφαλιστικός υπάλληλος ή του ίδιου επιδοματικού επιπέδου εργαζόμενοι θα προσφύγουν στην ιδιωτική ασφάλιση, άρα μέρος αυτής της δαπάνης το παίρνει ήδη η ιδιωτική ασφάλιση.

Και ο δεύτερος τρόπος είναι να εντάξεις τους όρους λειτουργίας της ιδιωτικής ασφάλισης μέσα στο σύστημα. Μπορεί όμως κανένας στα σοβαρά να δεχτεί ότι ως τμήμα της κοινωνικής ασφάλισης μπορεί να λειτουργήσει το ατομικό κεφαλαιοποιητικό σύστημα στο οποίο δεν θα υπάρχει ίχνος κοινωνικής αλληλεγγύης; Γιατί υπάρχουν και τέτοιες προτάσεις από την πλευρά της κυβέρνησης. Ο καθένας να έχει τον δικό του κουμπαρά. Άρα λοιπόν πρέπει να είμαστε

σαφείς όσον αφορά το τι διεκδικούμε εμείς από την πλευρά μας και νομίζω ότι σε γενικές γραμμές το έχουμε διατυπώσει.

Επίσης θα ήθελα να αναφέρω και το εξής. Γράφουμε για ώρα μηδέν. Είναι ένα ερώτημα, γιατί φτάσαμε στην ώρα μηδέν; Μήπως πρέπει να ψαχτούμε και μεταξύ μας γιατί φτάσαμε στην ώρα μηδέν; Δεύτερο ζήτημα, ότι είναι η χειρότερη δυνατή περίοδος που αυτή τη στιγμή τίθεται το γενικότερο ασφαλιστικό. Και εν πάση περιπτώσει και στην κοινωνία είμαστε ευάλωτοι να πούμε όταν υπάρχει αυτή η ιστορία με ολόκληρο το ασφαλιστικό, να πούμε ότι εμείς σαν τραπεζοϋπάλληλοι θέλουμε τις ειδικές μας ρυθμίσεις. Και επιπλέον όλες αυτές οι αναδιατάξεις οι οποίες γίνονται θα έχουν έναν μεικτό χαρακτήρα. Για παράδειγμα δέστε αυτή την καινούργια συγχώνευση που γίνεται με την ALLIANZ και με την DRESNER και ότι θα συμπαρασύρει στο επίπεδο του ανταγωνισμού και ανακατατάξεις που θα υπάρχουν και στο χώρο. Αυτό αποτελεί ένα εμπόδιο το ασφαλιστικό και σε αυτές.

Όπως και το θέμα των ορίων ηλικίας, δεν μπορεί να ισχυριστεί κάποιος ότι ο τραπεζοϋπάλληλος μέχρι τα 65 να είναι μέσα στα γκισέ, ούτε οι ίδιες οι τράπεζες δεν το θέλουν αυτό το πράγμα και οι πολυεθνικές επιχειρήσεις απ' τα 45 μας θεωρούν ώριμους. Εγώ δηλαδή που είμαι 47 θεωρούμε ώριμος και θα έπρεπε να παίρνω τα μπρογαλάκια μου και να φεύγω. Λέω λοιπόν και κλείνω με το θέμα της τακτικής. Για να συνεννοηθούμε και μεταξύ μας, πρέπει να μιλήσουμε για λύση πακέτο. Μπορεί να υπάρχουνε οποιεσδήποτε ενστάσεις, αν συμφωνούμε στο περιεχόμενο, υπάρχουνε μερικές διαφωνίες όσον αφορά τη φόρμα.

Το ενιαίο ταμείο κύριας σύνταξης ή αυτό που εξελίχθηκε; Εγώ δεν έχω απαλλαγεί από την ιδέα ή δεν θεωρώ ότι είναι πεθασμένη ιδέα του ενιαίου ταμείου κύριας σύνταξης. Συζητάμε και τα άλλα, αλλά μιλάμε ως λύση πακέτο, όχι ελάτε στο ΙΚΑ και μετά θα δούμε τους όρους, για να συνεννοηθούμε και μεταξύ μας. Μιλάμε για λύση πακέτο η οποία ή θα συμφωνήσουμε ή θα διαφωνήσουμε, ή θα προηγηθεί ή θα ακολουθήσει το μεγάλο πακέτο του ασφαλιστικού, για να ξεκαθαρίζουμε και ορισμένα ζητήματα τακτικής και μεταξύ μας και να μην μπλεκόμαστε.

Γιατί πολύ εύκολα να θεωρήσουν κάποιος, ότι ελάτε στο ΙΚΑ διασφαλίζουμε τις όποιες προϋποθέσεις σχετικά με το ΙΚΑ και μετά πάμε στο μοντέλο το οποίο λέει ο κύριος Νεκτάριος, ο οποίος είναι σαφής. Δηλαδή ελάτε για κύρια σύνταξη - με τα όρια φυσικά ηλικίας του ΙΚΑ- ελάτε στο ΙΚΑ -TEAM και από 'κει και πέρα πηγαίνετε σε αυτό που είπε η εταιρία, θυμηθείτε, της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών το τριεπίπεδο, , το πρώτο της κύριας σύνταξης το επικουρικό και το τρίτο ανά επιχείρηση το οποίο όμως δεν θα σου απαντάει στα όρια ηλικίας, δεν θα σου απαντάει στις διαφοροποιήσεις που εμείς έχουμε. Απλά θα σου δίνει κάτι παραπάνω.

Λοιπόν, νομίζω ότι θέλει μια καλή συνεννόηση μεταξύ μας και κυρίως να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε όλοι και θέλω να πω και να κλείσω με αυτό το πράγμα. Ίσως χρειάζεται Πρόεδρε -και αναφέρομαι στον συνάδελφο τον Πρόεδρο της ΟΤΟΕ- χωρίς να θεωρηθεί ότι υποβαθμίζεται ο ρόλος, αλλά εδώ χρειάζεται μια συμμαχία όλων των δυνάμεων του κλάδου. Και θα έλεγα, δόξα τω Θεώ υπάρχουν σημαντικοί Πρόεδροι που διατελέσανε όλα τα προηγούμενα χρόνια, υπάρχουν οι συνταξιούχοι, υπάρχουνε στελέχη εν' ενεργεία στο κίνημα και σε ανώτερα όργανα. Να δημιουργήσουμε εγώ θα έλεγα μία επιτροπή όλων αυτών των ανθρώπων που θα συνεπικουρήσει την ΟΤΟΕ σε αυτή την προσπάθεια για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το σημαντικό πρόβλημα που έχουμε μπροστά μας. Ευχαριστώ.

Α.ΚΑΡΡΑΣ (πρώην ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΙΚΑ): Εγώ νομιμοποιούμαι απλώς απολογούμενος και κάνοντας αυτοκριτική αλλά επίσης διότι δεν μ' αρέσει να κυκλοφορούνε ιδεογράμματα περιέργα. Ιδιωτική ασφάλιση: γιατί η λέξη ιδιωτική ασφάλιση να περιφέρεται; Φαντάζομαι ότι εννοείτε και εννοούμε θετικά, προαιρετική ασφάλιση. Όλα τα ταμεία σας έχουν τη δυνατότητα τα ίδια να μελετήσουν, να διεκπεραιώσουν και στο κάτω-κάτω της γραφής έχουνε και την ευαισθησία και τη γνώση. Εννοώ ότι η Interamerican προφανώς ακουμπάει πάνω στα παθήματα όλων, προφανώς λαμβάνει υπόψη της το από 'κει και πέρα. Κατά συνέπεια αν βγάλετε τον όρο και ψαχτείτε και ψαχτούνε και σ' αυτό το τριεπίπεδο, δεν είναι απαραίτητο να είναι σε κάθε επιχείρηση ή σε κάθε τράπεζα.

Θαυμάσια μπορούν να υπάρξουν συλλογικές εκφράσεις τέτοιου είδους πακέτων και δεν θα την πω εκμετάλλευση, αξιοποίηση της ευκαιρίας για να εμπλουτιστεί το περιεχόμενο και ουσιαστικά να δοθεί πολύ καλύτερη υπηρεσία. Κατά συνέπεια δεν μου γουστάρει να λέω ιδιωτική ασφάλιση όταν αφαιρώ από τον εαυτό μου την πρωτοβουλία για μια άλλη δράση, αυτό είναι το ένα.

Τώρα δεν είναι πατριωτισμός του ΙΚΑ αλλά είναι μια πραγματικότητα, γι' αυτό θα σας μιλήσω σαν οικονομολόγος. Βεβαίως είναι το ευγενέστατο ταμείο αν μετρηθεί σε λεφτά, είναι αγενές λίαν όσον αφορά την συμπεριφορά του. Το ΙΚΑ στις παροχές δεν συγκρίνεται με κανένα, έχουμε από 300% διαφορές σε σχέση με το δημόσιο έως 0,7 σε ορισμένα περιέργα πράγματα σε σχέση με το ευγενέστερο άλλο ταμείο. Κατά συνέπεια το ΙΚΑ σε μια λαδόκολλα ή μάλλον σε μια εφημερίδα σου τυλίγει διαμάντια ενώ ο κύριος Κοντομηνάς, είναι πολύ μακρυμηνάς σε ό,τι αφορά το πακέτο και πολύ κοντός σε ό,τι αφορά το περιεχόμενο του πακέτου και σε ζελατίνα με φιόγκο και βασίζεται πάνω στα δικά σας τα λεφτά.

Υπάρχει και κάτι άλλο όμως, μια πραγματικότητα ότι τα αβγά βάζονται με μπογιές. Το δημογραφικό είναι πολύ σοβαρό και εγώ δεν είδα κανέναν να παλεύει γι' αυτό, παλεύουν για το τρίτο παιδί, για το τέταρτο παιδί και κανένας δεν πήρε υπόψη του ότι το πρώτο παιδί πλέον γεννιέται στην Ελλάδα όταν η μάνα είναι 29 ετών και 11 εβδομάδων. Πως θα πάει στο δεύτερο, στο τρίτο, στο τέταρτο; Και κάτι άλλο, όταν συνηθίσεις τότε να φτιάχνεις παιδί, τότε δεν είναι θέμα αλληλεγγύης, τότε είναι θέμα κάποιου λούσου.

Είναι σοβαρό το θέμα, υπάρχει λύση και εκεί καλό είναι κύριε Πρόεδρε να τα βρει η ΓΣΕΕ με την ΠΑΣΕΓΕΣ γιατί θυμάστε πάρα πολύ καλά το αιώνιο θέμα, τι κάνουμε με τους μετανάστες και σου είπα και μου είπες. Οι μεν από την μια μεριά λέγανε, πλήρη ασφάλιση για να τους αποκλείσουμε, οι άλλοι λέγανε δε βαριέσαι κάνε τα στραβά μάτια διότι εδώ και 15 χρόνια, κανένα παιδί αγρότης δεν έκανε χρήση της άδειας που δίνει ο στρατός των 15 ημερών, για να πάει να βοηθήσει την συλλογή της παραγωγής, ούτε ένας. Γιατί η προϋπόθεση ήταν να πάει να παρουσιαστεί στο φρουραρχείο στον τόπο κάθε μέρα της δουλειάς, ε δε γίνονται αυτά τα πράγματα. Όμως υπάρχουνε, μπορούμε να ελληνοποιήσουμε κόσμο. Εξάλλου σε ό,τι αφορά την πράσινη κάρτα, θα μου επιτρέψετε να σας πω, το είχαν λύσει οι αρχαίοι με τους Ίωνες και με τους Δωριείς και δεν βλέπω για ποιο λόγο να μην το λύσουμε κι εμείς σήμερα. Σας ευχαριστώ.

Γ.ΚΟΥΤΣΟΥΠΟΓΙΩΡΓΟΣ (ΑΝΤ/ΔΡΟΣ ΟΜΕ-ΟΤΕ): Γεια σας, κατ' αρχήν θέλω να ευχαριστήσω το προεδρείο και την ΟΤΟΕ και τη ΓΣΕΕ για την πρόσκληση στην σημερινή σας εκδήλωση και ημερίδα. Είμαι Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας του ΟΤΕ, υπεύθυνος για τα ασφαλιστικά και Συντονιστής του ενοποιημένου ταμείου του ΤΑΠΟΤΕ όσον αφορά τα ασφαλιστικά των τριών Ομοσπονδιών των εργαζομένων που εκφράζονται μέσα από το ΤΑΠΟΤΕ που είναι οι εργαζόμενοι στον ΟΤΕ, οι εργαζόμενοι στον ΕΛΤΑ και οι εργαζόμενοι στον ΟΣΕ. Όσον αφορά τις γενικές θέσεις των εργαζομένων και των εργαζομένων που εκπροσωπώ εδώ σήμερα, έχουν εκφραστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο από τον Πρόεδρο της ΓΣΕΕ και δεν θα επαναληφθώ για να μην γίνω κουραστικός.

Ήταν πολύ σαφής, έχει κάνει μια πάρα πολύ σπουδαία δουλειά το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ, το Ινστιτούτο με επικεφαλής τον σεβαστό καθηγητή τον κύριο Ρομπόλη και είναι ένα από τα πολύ σημαντικά ζητήματα που μπόρεσε το Εργατικό Κίνημα, η Συνομοσπονδία μας, να δημιουργήσει θέμα και να ξεκινήσει αν θέλετε τον κοινωνικό διάλογο με θέσεις δικές της και με μια επιθετική πολιτική πριν από τον επίσημο -σε εισαγωγικά ή χωρίς εισαγωγικά όπως το νομίζει κανείς για να μη δημιουργήσω αντιθέσεις ανάλογα με το πως καθένας το προσεγγίζει- διάλογο στην ελληνική κοινωνία κάτι που για πρώτη φορά γίνεται για ένα τόσο σημαντικό ζήτημα. Κι αυτό πραγματικά είναι επιτυχία της ΓΣΕΕ.

Τώρα στο δια ταύτα και σ' εμάς, κατ' αρχήν πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα από 'δω και πέρα δεν θα υπάρχει με όποιους όρους, γιατί πράγματι και μέχρι τώρα δεν ήτανε ολοκληρωμένη. Μπορεί να υπήρχαν νησίδες κοινωνικής ασφάλισης στους χώρους απ' τους οποίους εσείς προέρχεστε κι εγώ και τα ταμεία τα δικά μας. Αυτά τα ειδικά επαγγελματικά ταμεία να είχαν αν θέλετε δημιουργήσει ένα θωρακισμένο ασφαλιστικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης καλύτερο από άλλους αλλά συνολικό, κοινωνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δεν υπήρχε. Και έτσι είναι και τώρα ακόμα είναι λειψό και άνυδρο.

Μέχρι σήμερα, 50 χρόνια κατόρθωσε το κράτος να είναι απ' έξω, να μην έχει καμία συμμετοχή, να λειτουργήσει το σύστημα αυτό από μόνο του με τη συμμετοχή των εργαζομένων και των εργοδοτών, να εκμεταλλευτεί το αποθεματικό κεφάλαιο που υπήρχε για όφελος συνολικά της ελληνικής κοινωνίας και κάποιων ομάδων της ελληνικής κοινωνίας με πολύ περισσότερο όφελος σε σχέση με οποιοδήποτε άλλες ομάδες, σήμερα όμως δεν μπορεί να συνεχιστεί γιατί έχει ωριμάσει, έχει φτάσει η ωρίμανση. Κάποια στιγμή θα ερχόταν αυτό και ήρθε σήμερα, έτσι λοιπόν από 'δω και πέρα δεν μπορεί να πάει διαφορετικά. Το βασικό λοιπόν είναι ότι θα πρέπει να συμμετάσχει το κράτος αν θέλει να πιστεύει ότι υπάρχει κοινωνική ασφάλιση εκτός και αν μιλάμε για προνοιακές μορφές πολιτικής, που είναι κάτι πολύ διαφορετικό, δεν χρειάζεται να το αναλύσουμε υποθέτω το γνωρίζετε.

Τώρα όσον αφορά σε εμάς, πράγματι το σημαντικότερο ζήτημα για τα ειδικά, επαγγελματικά ταμεία που είναι τα ταμεία των τραπεζών, αυτά που υπάρχουν, που έχουν την αναφορά τους στις παλιές κρατικές τράπεζες όσες παραμένουν ή όσες έχουν διαφοροποιηθεί στην πορεία και στην εξέλιξη των πραγμάτων, το ταμείο του ΟΤΕ που έχει ενοποιηθεί βάζοντας από πριν 30 χρόνια τους κλάδους του ΟΣΕ και του ΕΛΤΑ και το ταμείο ασφάλισης της ΔΕΗ. Δεν μιλώ για το ταμείο του ΗΣΑΠ γιατί το έχει πάρει και το έχει υιοθετήσει ο κρατικός προϋπολογισμός και επομένως δεν μπορεί να λειτουργήσει και δεν μπορεί να μιλάμε για εκείνο. Επομένως για αυτά τα 7 ταμεία, το σημαντικότερο πρόβλημα όπως και για όλο το συνολικότερο πρόβλημα της ασφάλισης σήμερα, είναι σε σχέση με τη χρηματοδότηση, τους πόρους και τους τρόπους που πρέπει να βρεθούν τα χρήματα και οι πόροι για να ανταποκρίνονται τα ταμεία στις υποχρεώσεις που έχουν, αυτό είναι το βασικότερο.

Σε μας όμως, θα πω το εξής, με σεβασμό σε όλες τις διαφορετικές προτάσεις που υπάρχουν στα δικά μας τα ταμεία, και σ' αυτό θα περιοριστώ τώρα, δεν θα μπω στο γενικότερο ζήτημα, σας είπα μας έχει εκφράσει η ΓΣΕΕ, και θα αφήσω το ζήτημα της αναφοράς της χρηματοδότησης, η πρότασή σας είναι πολύ ενδιαφέρουσα και σας λέω και κάτι άλλο, ότι η κατάληξη και η εξέλιξη της δικής σας πρότασης θα έχει έμμεση και πιθανότατα άμεση επίδραση και όσον αφορά στον χώρο το δικό μας και όσον αφορά το χώρο της ΔΕΗ, αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Όσον αφορά το άλλο κομμάτι, αυτό που δεν αφήνει να κινηθεί κανένας εργαζόμενος ασφαλισμένος σήμερα κι είναι το ζήτημα του πλέγματος που αφορά τους κανονισμούς παροχών με όλα αυτά που συναποτελούν τους κανονισμούς. Δεύτερον, αυτό που αφορά τα όρια ηλικίας. Τρίτον αυτό που αφορά τις εισφορές. Ας σταματήσω σ' αυτά να μην πάω και σ' άλλο κομμάτι και σε ειδικότερα προβλήματα όπως είναι οι στρατιωτική θητεία που αφορά αν θέλετε όλους εμάς - μιλάω για τους εργαζόμενους ασφαλισμένους αλλά και του ΙΚΑ. Εκεί λοιπόν στο ζήτημα αυτό, για όλα τα δικά μας ταμεία αν τα ερευνήσετε και εντυφλήσετε λίγο περισσότερο θα δείτε ότι είναι ελάχιστες οι διαφορές μας.

Η εκτίμησή μας είναι ότι η μεγάλη παρέμβαση που θα γίνει και η οδυνηρή παρέμβαση θα είναι σε μας και σε αυτά τα ζητήματα και να σας πω γιατί. Εδώ λοιπόν υπάρχει και η ιδιαιτερότητα και σε σχέση και με τα άλλα 2 ταμεία των μισθωτών, τρεις είναι οι ομάδες ταμείων μισθωτών στην Ελλάδα. Το ένα είναι το ΙΚΑ, το άλλο είναι των Δημοσίων Υπαλλήλων και το άλλο είναι τα δικά μας ειδικά ταμεία. Αυτά έχουν τους συγκεκριμένους κανονισμούς παροχών, εδώ θα γίνει μεγάλη παρέμβαση κι εδώ θα γίνουν και οι μεγάλες οδυνηρές επιπτώσεις για όλους μας.

Αρα λοιπόν το πρώτο που έχουμε να κάνουμε εμείς που εκφράζουμε αυτές τις ομάδες εργαζομένων και συνταξιούχων να πάμε με κοινή αντιμετώπιση. Αν δεν το κάνουμε αυτό, ένα-ένα ή πριν ή μετά ή ενδιάμεσα θα μας έχουν εξολοθρεύσει και θα μας έχουν πετάξει στο περιθώριο. Είναι πολύ σημαντικό αυτό, σημαντικότερο.

Όσον αφορά τα όρια ηλικίας, τι γίνεται με τα όρια ηλικίας. Αν μελετήσει κάποιος το σύστημα που υπάρχει με το Νόμο 2084 θα δει λοιπόν και ποια είναι τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Αν πουν ότι ήταν αυτοί που είχαν 25ετία το '97 σήμερα έχουν 29 χρόνια, έχουν υπολειπόμενο προσδόκιμο χωρίς όριο ηλικίας τα 3 χρόνια. Αυτοί λοιπόν έτσι κι αλλιώς πρέπει να είναι μέσα στα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, άρα είναι μόνο αυτοί που έχουν το 55, όλοι οι υπόλοιποι εμείς που δεν συμπληρώσαμε τα 25 χρόνια το '97 πάμε όλοι από 60 και 1/2 και πάνω και είμαστε κοντά στα 65. Άρα που είναι το πρόβλημα; Δεν υπάρχει ουσιαστικό πρόβλημα αν θέλετε, ορίου ηλικίας γιατί αν δεχτούμε με όλα αυτά που συζητούν, που ακούγονται, που λέγεται ότι είναι το 65, είμαστε όλοι εκεί κοντά και κοντά στο 35. Που θα έχουμε το πρόβλημα όλοι μας;

Το πρόβλημα θα το έχουμε αν σπάσει αυτό που έχουμε όλοι μας σήμερα. Ποιο; Τα χρόνια ασφαλιστικής υπηρεσίας χωρίς όριο ηλικίας και να σπάσει όχι το 32, το 33 και το 34 που υπάρχει σήμερα και πάει μεταβατικά, αλλά να σπάσει το 35. Να άλλο ένα κοινό σημείο που πρέπει να το δούμε όλοι μας. Η πρότασή μας, ήταν και στη ΓΣΕΕ με την προηγούμενη διοίκηση και στην τωρινή, στην καινούργια διοίκηση παραμένει, έχει υιοθετηθεί στην τελευταία συνάντηση που κάναμε στο αμφιθέατρο της ΓΣΕΕ. Έχει 20 προτάσεις η ΓΣΕΕ, από τις 20, 2 προτάσεις αφορούν τα δικά μας ταμεία, αυτές οι 2 προτάσεις έχουν και κοινότητα θέσεων με τους υπόλοιπους εργαζόμενους αλλά και ιδιαιτερότητα θέσεων.

Γι' αυτές λοιπόν εμείς προτείνουμε υπό την ευθύνη και τον συντονισμό της ΓΣΕΕ. Μαζί θα πάμε με όλους τους εργαζόμενους αλλά με μια υποεπιτροπή όσον αφορά τα ζητήματα που αφορούν όλους εμάς. Έτσι λοιπόν να μην είμαστε ούτε μακριά, ούτε έξω από τη ΓΣΕΕ, αλλά να έχουμε όμως και τη συγκεκριμένη μας κοινή αντιμετώπιση γιατί οι μέρες που έρχονται θα 'ναι δύσκολες για όλους τους εργαζόμενους και δυσκολότερες ακόμα περισσότερο για όλους εμάς. Για σας, ευχαριστώ.

Δ.ΠΑΦΙΛΗΣ (πρώην ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΤΟΕ): Θα πω ορισμένες αλήθειες, χωρίς υστεροβουλία Στην προσπάθειά μου να βοηθήσω ώστε τα οδυνηρά, τα τραγικά, τα εγκληματικά λάθη που έγιναν να μην επαναληφθούν.. Εμείς πηγαίναμε γι' αλλού κι αυτοί αλλού μας πάνε. "Ασφαλιστικό ώρα μηδέν", γιατί ώρα μηδέν;

Μόλις τον Μάρτιο μήνα πέρσι, ο έντιμος πολίτης, πρώην Πρόεδρος της ΟΤΟΕ, Υφυπουργός Εργασίας Χρήστος Πρωτόπαπας, δήλωνε σε ολοσέλιδη συνέντευξη στον "Τραπεζικό Αγώνα", ότι εντός του 2000 το ενιαίο ταμείο θα είναι γεγονός. Περιμέναμε το ενιαίο ταμείο από το 1992, μας το προσέφεραν ένα μήνα προ των εκλογών του 1996, , Αυτά δημιούργησαν μία τραυματική εμπειρία και κλόνισαν σοβαρότατα την εμπιστοσύνη των εργαζομένων στις τράπεζες απέναντι σε κυβέρνηση και συνδικάτα που ανέμεναν παθητικά.

Έρχομαι σε ένα άλλο σημείο σοβαρότατου κλονισμού εμπιστοσύνης. Γνωρίζετε όλοι σας τον σεβασμό που έχω στους εκπροσώπους των κομμάτων. Δεν είχα παρορμητική αντίδραση όταν η κυρία Κουτσίκου, εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ανέπτυξε τις θέσεις του κόμματός της, απλά έκανα παρέμβαση από κάτω για να την προσγειώσω σε μια πραγματικότητα. Δεν μπορείς να λες κατά τη γνώμη μου, ότι για το κόμμα σου είναι σημαντική αρχή η διασφάλιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, όπως ακριβώς είχαν αυτά τα δικαιώματα, την περίοδο που μπαίνανε οι ασφαλισμένοι στην αγορά εργασίας, όταν εσύ η ίδια είχες το απροσμέτρητο θράσος να τροποποιήσεις, να καταργήσεις τους Οργανισμούς των ασφαλιστικών ταμείων και να νομοθετήσεις ότι οι τραπεζοϋπάλληλοι θα παίρνουν τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων. Είναι απαράδεκτο ομοίως όταν εσύ νομοθετείς πλαφόν στο εφάπαξ που με τόσες στερήσεις εισφέραμε σαν Τραπεζοϋπάλληλοι.

Όταν κάναμε απεργία γι' αυτά τα αντιασφαλιστικά νομοσχέδια που γίνανε νόμοι του κράτους, δήλωνε ο συνάδελφος Χρήστος Πρωτόπαπας ως τότε Πρόεδρος της ΟΤΟΕ ότι μόλις γίνουμε κυβέρνηση οι αντιασφαλιστικοί νόμοι θα καταργηθούν. Όχι μόνο δεν καταργήθηκαν αλλά συνεχίζουν να αρμέγουν από τους συνταξιούχους εισφορά την οποία μάλιστα η κυβέρνηση δεν αποδίδει. Δυστυχώς τα κόμματα ΠΑΣΟΚ - ΝΔ μας εμπαίζουν στο θέμα το ασφαλιστικό. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί αυτές τις κρίσιμες ώρες.

Να βάλουμε μερικά ερωτήματα. Γιατί τορπιλίστηκε ο ενιαίος φορέας; Πόσα χρωστάει η Εθνική Τράπεζα, η Τράπεζα Πίστωσης και άλλες τράπεζες στα ασφαλιστικά ταμεία; Ποιοι είναι εκείνοι που οδήγησαν την Νέα Δημοκρατία να κάνει τους αντιασφαλιστικούς νόμους; Μήπως είναι οι ίδιοι που τώρα στρέφουν την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να αντιμετωπίσει κατ' αυτόν τον τρόπο το θέμα των ενιαίων ταμείων; Παράλληλα να βάλουμε το ερώτημα. Γιατί ο Σύμβουλος του Πρωθυπουργού της αυτοαποκαλούμενης σοσιαλιστικής κυβέρνησης δηλώνει ότι δεν θα μετέχει το κράτος στην κοινωνική ασφάλιση; Άλλο ερώτημα: Γιατί αναδεικνύεται ως τρίτος πυλώνας της κοινωνικής ασφάλισης από κορυφαίο στέλεχος του κυβερνώντος κόμματος, την Επίτροπο κυρία Διαμαντοπούλου, η ιδιωτική ασφάλιση ; Οι προθέσεις των κυβερνώντων αν απαντήσουμε στα ερωτήματα θα αποκαλυφθούν πλήρως.

Αυτή τη στιγμή ο κύριος Κοντομηνάς και οι συνάδελφοί του της ιδιωτικής ασφάλισης ακονίζουν τα δόντια τους για να πάρουν τα χρήματά μας. Την ίδια στιγμή και ο κύριος Νεκτάριος, (και δεν είστε παρατηρητική συναδέλφισσα της Εθνικής Τράπεζας που είπατε ότι ήτανε βλοσυρός), κατέβαλε αγωνιώδη προσπάθεια να αποκρύψει τη χαρά του που εισφέρονται τα τεράστια διαθέσιμα των ασφαλιστικών ταμείων των τραπεζών και θα του λύσουνε πολύ μεγάλο πρόβλημα στο ΙΚΑ.

Ωστόσο όμως πρέπει να δεχτούμε ότι ο κύριος Νεκτάριος είπε και ορισμένες αλήθειες. Είναι γεγονός ότι δεν υπήρχε μηχανογράφηση. Αποκάλυψε μία τσαπατσουλιά. Δεν συμφωνώ με την συναδέλφισσα που λέει ότι εμείς θα πρέπει να περιμένουμε να εξυγιανθεί το ΙΚΑ και μετά να μπούμε. Πιστεύω ότι έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα δυστυχώς δεν έχουμε άλλη επιλογή. Τονίζω, τη λέξη δυστυχώς δεν έχουμε άλλη επιλογή.

Το ξαναλέω ακόμα μια φορά και το 'χα πει μονότονα και όταν ανέκυψε το ασφαλιστικό με τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας, είναι μία πραγματικότητα ότι οι συντάξεις μας είναι υψηλές σε σχέση με όλους τους άλλους χώρους και έχουμε τον κοινωνικό φθόνο.

Δεν κάνω σύγκριση δημοσίου και τραπεζών αλλά επιχειρώ να αναδείξω τι έχει στη φαρέτρα του ο αντίπαλος και να προτείνω πού πρέπει να επικεντρώσουμε εμείς. Τα ασφαλιστικά μας ταμεία μέσω των Οργανισμών παρέχουν συντάξεις ικανοποιητικές και εκεί ακριβώς θα πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας στην εφαρμογή τους όπως είχαν προ των νόμων της ΝΔ.

Σύμφωνα με το σύστημα που προτείνει η Ομοσπονδία και που πάρα πολύ σωστά ανέπτυξε ο αρμόδιος συνάδελφος πρέπει να επιχειρήσουμε να ενημερώσουμε τον κλάδο διανέμοντας την εισήγηση για να αντιληφθεί ο κάθε συνάδελφος που βρισκόμαστε έτσι θα πάρει αμέσως η συναδέλφισσα Πρόεδρος των συνταξιούχων της Εθνικής Τράπεζας, την απάντηση, ότι αυτό που θα της λείπει από τις αυξήσεις του ΙΚΑ θα συμπληρωθεί από το ταμείο το οποίο ζητάνε οι τραπεζικοί. Είναι καλά θεμελιωμένες οι θέσεις, νομίζω ότι εκεί επάνω πρέπει να σταθούμε και κυρίως να απευθυνθούμε στον κόσμο ο οποίος δεν είναι ενημερωμένος, συνάδελφοί μου.

Νομίζω ότι η πολύ ωραία εισήγηση του κυρίου Ρομπόλη πρέπει να διανεμηθεί σε όλες τις τράπεζες μαζί με την εισήγηση του υπεύθυνου της ΟΤΟΕ για τα ασφαλιστικά και να ξέρει ο κάθε συνάδελφος ότι από μας εξαρτάται να μην πάμε ως πρόβατα στη σφαγή. Ευχαριστώ.

ΕΠ.ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ (ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΟΣΤΟΕ-ΠΡ.ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΤΟΕ): Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, και λοιποί παριστάμενοι δεν θα λάμβανα τον λόγο γιατί κατά πληρότητα μπορώ να πω η συνάδελφος και Πρόεδρος του συλλόγου μας η κυρία Γκείβελη με κάλυψε και εν μέρει και ο συνάδελφος και παλαιός μου και πολύτιμος συναγωνιστής ο Δημήτρης ο Παφίλης. Με το φίλο μου τον Δημήτρη Παφίλη θα διαφωνήσω στο θέμα της κοινωνικής αντιπαράθεσης και ότι είμαστε στόχος για τον φθόνο τον κοινωνικό. Κακώς, αυτό είναι αποτέλεσμα μιας χειρίστης και κακοήθους προπαγάνδας. Διότι όταν εμείς προσληφθήκαμε και μπήκαμε μέσα σε ορισμένους κανόνες για την ασφάλισή μας, όλα αυτά ήταν υπολογισμένα και το τι θα πληρώναμε και το τι θα παίρναμε. Το εάν μία κατάσταση στην κατάληξή της όπως έχει έρθει αποτελεί στόχο επιθέσεως εναντίον μας όπως πάντοτε όταν υπάρχουν και άλλοι κλάδοι που αγωνίζονται βρίσκουν οι αντίπαλοι μέσα για να στρέψουν την κοινή γνώμη εναντίον όπως έγινε για μας. Αυτό δε θα πρέπει να μας παρασύρει.

Ήθελα να συμπληρώσω σε όσα είπαν οι συνάδελφοι γιατί εμείς έχουμε τον φόβο να μην εξελιχθούν τα πράγματα με την υπαγωγή μας στο ΙΚΑ. Δεν είμαστε ρασιιστές, όσοι είμαστε συνταξιούχοι, έχουμε μπει στον τραπεζικό κλάδο από το 1950 και εδώ για να μην πω αμέσως μετά τον πόλεμο. Ζήσαμε τέτοια περιστατικά, γαλουχηθήκαμε κάτω από ιδέες που μας έχουν τελείως απομακρύνει ή έχουν εκριζώσει οποιαδήποτε παράδοση εργατικής αριστοκρατίας, βρήκαμε εργατική αριστοκρατία. Αυτές δεν τις έχουμε. Όλοι ταχθήκαμε, αποκτήσαμε μία ταξική συνείδηση ακριβώς λόγω του ότι περάσαμε πολλά γεγονότα τα οποία μας διαμόρφωσαν τη σκέψη μας και ξέραμε από τότε που μπήκαμε στη τράπεζα και από τότε που αγωνιζόμαστε ότι αγωνιζόμαστε πλάι - πλάι με τους άλλους εργαζομένους.

Επομένως δεν θεωρούμε τους συναδέλφους μας οι οποίοι είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ και την τύχη μας για το ΙΚΑ ότι μπαίνουμε μέσα σε ένα περιθώριο. Εκείνο το οποίο είναι αληθές είναι ότι παρόλο ότι το ΙΚΑ έχει και ορισμένες περιπτώσεις καλύτερες από αυτές τις οποίες παίρνουμε εμείς, τα λεγόμενα ευγενή ταμεία, αλλά αυτό όμως δεν πρέπει να μας κάνει να ξεχνάμε ότι το ΙΚΑ είναι ο μεγάλος ασθενής. Ότι το ΙΚΑ καταλήγει τελικά εις τον κρατικό προϋπολογισμό και ότι όταν το κράτος έχει τεράστιες υποχρεώσεις, αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα προϋπολογισμού, αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα εξυπηρέτησεως του δημοσίου χρέους οπωσδήποτε όταν ο χειρισμός όλων των δικαιωμάτων των εργαζομένων είναι στα χέρια μιας κεντρικής εξουσίας, εύκολα αυτά τα δικαιώματα συρρικνώνονται, συμπιέζονται και τείνουν προς εκμηδενισμό.

Επικαλούμαι τα όσα είπε ο συνάδελφος, Πρόεδρος της Γενικής Συνομοσπονδίας. Το 70% του ΙΚΑ είναι οι κατώτερες συντάξεις και επίσης και ο κύριος Νεκτάριος ο Πρόεδρος του ΙΚΑ είπε για τα τρομερά ελαττώματα τα οποία τα συναντάμε και στην πράξη. Πρόσφατο παράδειγμα η αλλαγή του συστήματος πληρωμής των συνταξιούχων του ΙΚΑ, να έρθει στο σύστημα το δικό μας το οποίο το έχουμε εμείς άνετα και λειτουργεί μέσω των ανοιχτών λογαριασμών. Εδώ οι άνθρωποι ταλαιπωρηθήκανε και δεν ξέρουμε αν στο επόμενο μήνα θα μπορούν να παίρνουν τις συντάξεις τους άνετα, σύμφωνα με το καινούργιο σύστημα. Αυτό είναι ένα δείγμα σύμφωνα με τη φράση "Εξ όνουχος τον λέοντα" και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το ΙΚΑ μας τρομοκρατεί.

Άλλα δύο σημεία ήθελα να τονίσω. Πρώτον, το ότι περνάμε σε ένα σύστημα -με την εισήγηση της ΟΤΟΕ- το οποίο είχε απορριφθεί, διότι μέχρι πέρσι είχαμε προσκολληθεί στην ιδέα του ενιαίου ταμείου κυρίας ασφάλισης, το οποίο ανετράπη και αν θυμάμαι καλά οδήγησε τον Πρόεδρο της ΟΤΟΕ, τον συνάδελφο Κουσελά να συγκρουστεί με τον Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων τον τέως συνάδελφο Πρωτόπαπα και με τον Υφυπουργό κύριο Φαρμάκη εις το ότι εμείς δεν περιμέναμε να ακούσουμε την περιαγωγή μας στο ΙΚΑ.

Τώρα βλέπουμε ότι πάμε στο ΙΚΑ και μάλιστα κατά τις τρεις περιπτώσεις τις οποίες ανέφερε ο Πρόεδρος της Εμπορικής Τραπέζης. Λοιπόν, ο πρώτος πυλώνας λέει είναι, ΙΚΑ και ειδικό επικουρικό ταμείο. Δεύτερος πυλώνας είναι, TEAM και επικουρικό ταμείο και τρίτος πυλώνας είναι ΙΚΑ - TEAM. Εκεί δεν μπορούσα να καταλάβω πως εξήγησε και που εστήριξε αυτή τη θέση.

Πολύ φοβάμαι ότι, όπως απετέλεσε η οδός του ενιαίου ταμείου κυρίας ασφάλισης μία μεθόδευση για να φτάσουμε σε αυτές τις εισηγήσεις, φοβάμαι πολύ μήπως και η νέα πρόταση για την υπαγωγή στο ΙΚΑ, στο μεικτό σύστημα ΙΚΑ και επικουρικό γενικό, κατά τους δύο πρώτους πυλώνες, αποτελεί μία νέα μεθόδευση για να φτάσουμε στον τρίτο πυλώνα που μας ανέφερε ο κύριος Πρόεδρος της Εμπορικής Τραπέζης. Διότι δύο στοιχεία απέτρεψαν την επιθυμητή εξέλιξη για το ενιαίο ταμείο κυρίας ασφάλισης.

Δηλαδή πρώτον, η άρνηση του ΙΚΑ να δεχθεί τον αποχωρισμό του φιλέτου των τραπεζοϋπαλλήλων οι οποίοι είναι ασφαλισμένοι σ' αυτό και δεύτερον, κάτι το οποίο ο Υφυπουργός κύριος Πρωτόπαπας σ' αυτόν εδώ το χώρο ή σε παραπλήσιο, στις 30 Νοεμβρίου, είπε ότι χάθηκε το ενιαίο ταμείο κυρίας ασφάλισης διότι αντέδρασαν οι τράπεζες. Ανέφερε μάλιστα και τον κύριο Καρατζά σαν υπεύθυνο. Και εδώ το επιβεβαίωσε σήμερα ο κύριος Στουρνάρας ότι ήτανε σε ορισμένες μελέτες οι οποίες ήτανε αναξιόπιστες. Παρόλο ότι υπήρχαν αυτές οι μελέτες και ήτανε αναξιόπιστες τότε, πέρσι τέτοιο καιρό όπως είπε ο συνάδελφος Παφίλης, εθεωρούντο ως θεμέλια γερά για να προχωρήσουμε εις το ενιαίο ταμείο των τραπεζοϋπαλλήλων.

Ο κύριος Στουρνάρας είπε, ότι κατ' αρχήν το κύριο ενδιαφέρον της πλευράς των τραπεζών είναι να αντιμετωπιστεί ο τραπεζικός ανταγωνισμός. Πως θα αντιμετωπιστεί με τη συρρίκνωση του κόστους, την συμπίεση του κόστους, που κυριότερο μέρος του τραπεζικού κόστους είναι οι αμοιβές των τραπεζοϋπαλλήλων που περιλαμβάνουν και την ασφάλιση. Έχω τις πληροφορίες ότι τόσο στην Εμπορική υπάρχει το πρόβλημα του ενιαίου ταμείου, του επικουρικού, με ένα έλλειμμα 14 δις νομίζω και ούτε ο και ο λογαριασμός της τραπέζης Πίστωσης που ανέρχεται στα 140 δις έχει ξεκαθαριστεί, εάν αποσβεστεί ή αν θα αποσβεστεί ή σε ποιο σημείο αποσβέσεως είναι.

Λοιπόν, είναι προβλήματα τα οποία μπορούν κάλλιστα να οδηγήσουν σε ματαίωση δυστυχώς και του συστήματος αυτού το οποίο αποτελεί την σημερινή εισήγηση για να καταλήξει στο τελευταίο ΙΚΑ -TEAM όλος ο κόσμος. Εκείνο το οποίο έχω να πω είναι ότι φυσικά θα πρέπει να αγωνιστούμε για να πετύχει αυτό, εφόσον αυτό αποτελεί μία συνέχεια ας το πούμε το ενιαίο ταμείο των τραπεζικών το οποίο το είχαμε αποδεχτεί κάτω από ορισμένους όρους και βλέπω ότι η εισήγηση την οποία έκανε ο Γραμματέας του ασφαλιστικού της ΟΤΟΕ, ότι δεν απέχει από εκείνη του ενιαίου ταμείου.

Εκείνο το οποίο λέμε τουλάχιστον οι συνταξιούχοι, ότι κύριοι τη στιγμή κατά την οποία εσείς θέλετε να προχωρήσετε σε αυτή την κατεύθυνση, να μας υπαγάγετε όλους μέσα σε αυτό τον κοινό κορβανά, τον μεγάλο ασθενή του ΙΚΑ, αυτό δεν θα μας βρει σύμφωνους. Και εφόσον θέλετε να έχετε στις ενέργειές σας την συναίνεση των εργαζομένων για να έχετε ένα άλλοθι σ' αυτές τις ενέργειές σας, αυτό το άλλοθι δεν θα το έχετε. Εμείς δεν συμφωνούμε και κάνετε ό,τι θέλετε, εκτελέστε μας. Εμείς εν πάση περιπτώσει σας λέμε όχι. Δεν έχετε την συναίνεση ούτως ώστε να την προβάλετε ότι ενεργείτε με την συμφωνία των εργαζομένων. Ευχαριστώ.

Β.ΑΡΓΙΤΗΣ (Γ.Γ. ΣΥΛ.ΥΠΑΛ. AMERICAN EXPRESS): Θα ήθελα να ευχαριστήσω το προεδρείο της ΓΣΕΕ και της ΟΤΟΕ για την πρόσκληση που μας έκαναν και να απευθύνω ένα χαιρετισμό στην ημερίδα και να επισημάνω 2, 3 μόνο περιπτώσεις, γιατί ήδη έχω καλυφθεί.

Ακούσαμε με προσοχή όλα όσα είπανε οι προηγούμενοι ομιλητές, σχετικά με αυτό το θέμα του ασφαλιστικού και με το σύνθημα "ασφαλιστικό ώρα μηδέν". Συμφωνώ με την τοποθέτηση του Προέδρου της ΓΣΕΕ, συμφωνώ με την τοποθέτηση του Προέδρου της ΟΤΟΕ ο οποίος με κάλυψε μπορώ να πω και πρέπει να στηρίξουμε τον αγώνα που άρχισε η ΟΤΟΕ, για να ξεκινήσουμε καλά για το μέλλον.

Συμφωνώ με τη δήλωση του Υπουργού Εργασίας και του Διοικητού του ΙΚΑ για πάταξη της εισφοροδιαφυγής, αλλά για να παταχθεί η εισφοροδιαφυγή θα πρέπει να υπάρχουν εργαζόμενοι και για να υπάρχουν εργαζόμενοι στο μέλλον φυσικά γιατί εκεί θα υπάρξει το πρόβλημα, πρέπει να αυξηθούν οι γεννήσεις. Αυτή είναι η ουσία, γιατί όταν δεν υπάρχουν εργαζόμενοι, δεν θα υπάρχουν εισφορές, δεν θα υπάρχει τίποτα.

Επομένως για να αυξηθούν οι γεννήσεις και ο πληθυσμός φυσικά της Ελλάδος, πρέπει να υπάρξουν κίνητρα και φοροαπαλλαγές από την πολιτεία, για τις πολύτεκνες οικογένειες ώστε να αυξηθεί το εργατικό δυναμικό της χώρας μας και επομένως οι εισφορές των εργαζομένων και των εργοδοτών να καταβάλλονται εσαεί, για να έχουν την δυνατότητα λοιπόν μ' αυτόν τον τρόπο τα ταμεία να πληρώνουν τη σύνταξη στο μέλλον.

Επίσης, θα πρέπει εδώ να προσθέσω κάτι, με νόμο να απαγορευτεί από τους ασφαλισμένους των ταμείων να παίρνουν πίσω τις εισφορές τους, γιατί έχει γίνει αυτό το πράγμα, έχουν πάρει πίσω τις εισφορές τους, βγήκε απόφαση του Αρείου Πάγου και βάζει βόμβα στα ταμεία τα ασφαλιστικά. Πρέπει λοιπόν να υποχρεωθούν όλοι -εάν κι εφόσον φύγουν και επιτραπεί αυτό- να είναι υποχρεωμένοι να υπάγονται σε έναν άλλο φορέα ή στο TEAM και να υπάρχει δηλαδή η δυνατότητα διαδοχικής ασφάλισης και όχι να τα παίρνουν στη τσέπη και να φεύγουν. Αυτό είναι ένα ζήτημα που πρέπει να ληφθεί υπόψη στο διάλογο που θα έχετε με την πολιτεία.

Ένα άλλο σημείο είναι, ασκώντας η κυβέρνηση και κάθε κυβέρνηση μια κοινωνική πολιτική να εισηγηθεί στην Τράπεζα

της Ελλάδος, παρένθεση εδώ, σε όσα ταμεία καταθέτουν τα χρήματά τους και το κεφάλαιο στην Τράπεζα Ελλάδος, να χορηγεί ένα επιτόκιο 2 μονάδες επιπλέον των εντόκων γραμματίων δημοσίου ώστε να μπορούν αυτά να έχουν μια καλή απόδοση, γιατί όπως ξέρουμε και όπως ελέχθη, τα προηγούμενα χρόνια ήταν άτοκα. Επομένως οφείλει αυτό το πράγμα η κυβέρνηση να το κάνει.

Επίσης και τελειώνω, πρέπει να μειωθεί η φορολογία για τόκους που ανέρχονται στο 35% για τα ταμεία επικουρικής ασφάλισης, ενώ στις τράπεζες είναι μόνο 15%. Αυτό θα ήθελα κι ευχαριστώ πολύ που μ' ακούσατε.

ΑΝ.ΝΤΙΝΟΣ (ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΣΥΛ.ΣΥΝΤ/ΧΩΝ ΠΡ.ΙΟΝ,ΤΡ.): Δεν θα εξαντλήσω ούτε τα 5 λεπτά, ξεκινάω από τον τίτλο. Ήρθα εδώ με μια απορία, αν είναι αγωνιστική εκδήλωση διεκδικητική στα ασφαλιστικά θέματα ή αν είναι ένα σεμινάριο ενημερωτικό. Ο τίτλος επομένως έπρεπε να λέει, "ΓΣΕΕ, ΟΤΟΕ, ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ, αγωνιζόμαστε για ανθρώπινη ασφάλιση".

Αρχίζω από το τελευταίο που είπε ο συνάδελφος, ένα ψευτοδίλημα, ένα ψευτοεπιχείρημα, το δουλεύουμε κι εμείς εις βάρος των συνταξιούχων, των ασφαλιστικών ταμείων και υπέρ της κυβέρνησης. Είπε ο Πρωθυπουργός, τι να κάνουμε, ζούμε πολύ. Έχουμε δημογραφικό πρόβλημα και δεν μπαίνουν νεοί στην εργασία για να πληρώνουν εισφορές, άρα πρέπει ή να μειώσουμε τις συντάξεις και προς τα 'δω οδεύουμε ή να λιγοστέψουμε τους συνταξιούχους και γίνονται και τα δύο. Και από τη μια τη μεριά έχουμε 600.000 και, άνεργους και από την άλλη λέμε δεν γεννιούνται παιδιά να πιάσουν δουλειά. Παράπλευρα έχουμε τις τράπεζες και τον κάθε εργοδότη και την κυβέρνηση που μειώνουν ακόμα περισσότερο τις δυνατότητες, δηλαδή κάνουν εμπάργκο εις την εισροή εσόδων στα ασφαλιστικά ταμεία.

Τι έκανε η κυβέρνηση, τι λέει; Ένα πρόσφατο, επιτρέπει να έχουμε εταιρίες εργασίας όπου δεν θα καταθέτουν στα ταμεία μας ασφαλιστικές εισφορές. Επιτρέπει στους εργοδότες να προσλαμβάνουν εργαζόμενους με 3 και με 4 ώρες με τη μισή εισφορά στο ΙΚΑ, που δεν το κατήγγειλε ο κύριος εκπρόσωπος του ΙΚΑ. Και τι ακούσαμε εδώ; Η κυβέρνηση θέλει οι συνταξιούχοι να πεθαίνουν πριν πάνε σε σύνταξη εργαζόμενοι, το ΙΚΑ θέλει να καλύψει τις μαύρες τρύπες, ευτυχώς είχαμε τον εξάιτερο επιστήμονα τον κύριο Ρομπόλη και τελικά είδαμε μία αχτίδα φωτός προς την σωστή κατεύθυνση. Και δυστυχώς ακούσαμε και από εργαζόμενους ακόμα ότι, ξέρετε οπωσδήποτε πρέπει κάτι να συμβεί διότι υπάρχει δημογραφικό πρόβλημα και με τι στατιστικά στοιχεία οδεύουμε;

Ακούστε την καταγγελία που έγινε, 13.000.000 ασφαλισμένοι στην Ελλάδα, 11.000.000 οι Έλληνες, κάτοικοι στην Ελλάδα, με τέτοια στοιχεία δώσαμε στους Άγγλους να μας φωτίσουν τι πρέπει να κάνουμε. Δηλαδή τι τους παρήγγειλε η κυβέρνηση να μας δώσουν, σαν γνώμη, σαν γνωμάτευση, σαν μπούσουλα πως θα λύσουμε τα ασφαλιστικά θέματα. Μόνο αυτά θέλω να πω, όμως αυτό που είπε ο συνάδελφος, Παφίλης, φτάσαμε στο έδαφος της θάλασσας, πατάμε χάμω, δεν έχουμε άλλη λύση, να πάμε στο ΙΚΑ μεν για να μην διαπομπευόμαστε, διότι η κυβέρνηση μας δυσφημεί σαν προνομιούχους, ενώ σας λέω ότι εγώ έφυγα με 80% και σήμερα παίρνω 50% κι αυτοί λένε ότι θα μας δώσουν 60%, θα μας δώσουν και παραπάνω.

Πρέπει πάση θυσία λοιπόν να διεκδικήσουμε σταθερά, αταλάντευτα, χωρίς υποχωρήσεις και με την ΓΣΕΕ στο πλευρό μας και όχι παγιδευμένοι στον διάλογο. Ξέρετε τι σημαίνει διάλογος -αν ο κύριος Πρόεδρος δεν το έχει καταλάβει- να παγιδευτούμε, να πούμε ναι σ' αυτό που θα μας επιβάλει ο Σημίτης. Ε όχι, οι συνταξιούχοι σας πληροφορώ θα παλέψουν και έπρεπε να ήμασταν στον δρόμο σήμερα και αυτή την προτροπή κάνω γιατί απόψε έχει και μια διαμαρτυρία.

Ν.ΠΙΣΚΟΠΟΣ (ΠΡ.ΜΕΛΟΣ ΕΚΤΕΛ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΟΤΟΕ, ΣΥΝΤ/ΧΟΣ): Δεν θα κάνω ανάλυση, τα είπαν όλοι, όλα. Εγώ θα πω δυο πράγματα μόνο. Ποια ήταν η αιτία των νόμων του 1992, ποια είναι η αιτία της λύσεως του ασφαλιστικού, το οποίον προσδιορίστηκε αν όλοι καταλάβαμε καλά στις τράπεζες και στις ΔΕΚΟ. Τότε ένας Διοικητής μιας τραπέζης κρατικής ή δύο και ένας ιδιωτικής τράπεζας, επέβαλαν τη λύση των νόμων εκείνων να τους απαλλάξουν από τις υποχρεώσεις τις νόμιμες που είχαν, με νόμους και αποφάσεις των Διοικητικών συμβουλίων.

Σήμερα δυστυχώς, τόσα χρόνια μετά, όλα τα άλλα που λένε οι συνάδελφοι είναι σάλτσες και κοντά με μας καίγονται και κάμποι άλλοι εργαζόμενοι. Οι ίδιες αιτίες και σήμερα, το υπερβολικό κόστος λειτουργίας των τραπεζών, όπως το λένε, γιατί και οι αποδοχές μας κόστος είναι. Αλλά επιπλέον οι μεγάλες υποχρεώσεις οι ανεκπλήρωτες των ιδίων σχεδόν τραπεζών προς τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν υπερβεί το 1 τρις περίπου, φτάνουν -μου λέει ο Γιώργος ο Μαρκόπουλος- το 1,3 τρις.

Οπότε αν αυτά τα λεφτά οι τράπεζες κληθούν να τα καταβάλουν στα ασφαλιστικά ταμεία αντιλαμβάνεστε για μερικά χρόνια -αυτά που λέω τώρα είναι δικαιολογίες των τραπεζών προς τους κυβερνώντες- εάν κληθούμε να τα καταβάλουμε αυτά για πολλά χρόνια δεν πρέπει να βγάζουμε κέρδη στους ισολογισμούς, με συνέπεια οι μετοχές των τραπεζών θα πέσουν στο Χρηματιστήριο, θα καταρρεύσει το Χρηματιστήριο, θα καταρρεύσει η οικονομία. Και με τον φόβο αυτόν που έχουν μεταλαμπαδεύσει στην κυβέρνηση, οι κύριοι 2, 3, 4, Διοικητές των τραπεζών, η κυβέρνηση έρχεται να λύσει το ασφαλιστικό.

Τι δηλαδή; Να απαλλάξει τις τράπεζες από τις υποχρεώσεις αυτές που έχουν, να εκχωρήσει τους εργαζόμενους και την περιουσία τους που είναι περίπου 3,5 τρις στο ΙΚΑ και το ΙΚΑ δέχεται με ανοιχτές αγκάλες τους εργαζόμενους στις

τράπεζες και στις ΔΕΚΟ διότι σου λείπει να πάρω το χρέος, 1 - 1,3 τρις αλλά θα έχω 3,5 τρις κέρδος, άρα είμαι θετικός και έχω και ένα επιπλέον στοιχείο θετικότατο, ότι θα έχω στάνταρντ χωρίς να μου ξεφεύγει ούτε μία δραχμή εισφορά και συνεισφορά.

Αυτά ας τα έχετε υπόψη σας και με αυτό και 'σεις και οι υπόλοιποι, τα άλλα όλα είναι φλυαρίες. Να πληρώσουν οι τράπεζες και να σταματήσουν τον ανταγωνισμό, την αύξηση των κερδών εις βάρος των εργαζομένων και εις βάρος των παροχών, διότι και σήμερα μας μειώνουν και τις παροχές των εν ενεργεία και κανένας δεν αγωνίζεται να διασφαλίσουμε αυτά τα οποία είχαμε κερδίσει και υπάρχουνε εργαζόμενοι οι οποίοι παίρνουνε αυτή τη στιγμή λιγότερα απ' ό,τι έπαιρναν πριν γιατί θέλουν οι τράπεζες να αυξήσουν τα κέρδη τους. Ευχαριστώ.

Δ.ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΤΟΕ): Θέλω -εκ μέρους και της Γενικής Συνομοσπονδίας και της ΟΤΟΕ- να σας ευχαριστήσω όλους, να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Πρόεδρο της ΓΣΕΕ, τον κύριο Ρομπόλη, όπως επίσης και όλους τους άλλους που μας τίμησαν με τη συμμετοχή τους και σας πολύ περισσότερο που μείνατε μέχρι το τέλος σ' αυτή την ημερίδα, που πιστεύω ότι έγινε σ' ένα πολύ κρίσιμο χρονικό διάστημα. Μια ημερίδα χρήσιμη για όλους.

Μέσα από την οποία ανεδείχθη με τον πλέον καταφανή τρόπο ότι το Συνδικαλιστικό Κίνημα έχει για το μεγάλο αυτό και ευαίσθητο ζήτημα, θέσεις, όχι απλά γενικές και αόριστες αλλά θέσεις τεκμηριωμένες επιστημονικά, θέσεις οι οποίες απαντάνε στα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα στο ασφαλιστικό σύστημα. Γιατί κανένας απ' όσους πήραν το λόγο, μηδὲ εξαιρουμένης της κυβέρνησης, τόλμησε να αμφισβητήσει τις θέσεις και τις προτάσεις μας.

Βέβαια δεν ακούσαμε από την κυβέρνηση, από τον Υπουργό, κάτι περισσότερο συγκεκριμένο, δεν μας έκανε δηλαδή πιο πλουσίους όσον αφορά το γνωστικό μας αντικείμενο στο ασφαλιστικό απ' ό,τι είμαστε μέχρι σήμερα. Γι' αυτό κι εγώ είπα, ξεκινώντας την ομιλία μου, για το τι θα κάνει το Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Θέλω με δύο κουβέντες να απαντήσω σε ορισμένα ζητήματα τα οποία τέθηκαν. Ποιοι ήταν και ποιοι είναι οι στόχοι μας. Γιατί είπε ο συνάδελφος ο Παφίλης, ότι από αλλού ξεκινήσαμε και αλλού καταλήξαμε. Οι στόχοι μας είναι δύο και πιστεύω δεν είναι μόνο στόχοι δικοί μας, είναι στόχοι συνολικότερα του Συνδικαλιστικού Κινήματος. Ο ένας είναι να διασφαλίσουμε τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα και ο δεύτερος στόχος είναι να δημιουργήσουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο θα είναι υγιές και βιώσιμο, το οποίο θα δώσει την δυνατότητα όχι μόνο στους ήδη συνταξιούχους αλλά και σε εμάς και στους νεότερους να πάρουμε με ασφάλεια και σιγουριά τη σύνταξή τους.

Αυτοί οι δύο είναι οι στόχοι μας και αυτούς τους στόχους προσπαθούμε να εξυπηρετήσουμε μέσα από την πρόταση που κάνουμε με το συγκεκριμένο ασφαλιστικό μοντέλο. Ένα ασφαλιστικό μοντέλο που είναι καθαρό, ένα ασφαλιστικό μοντέλο που ταιριάζει, "κουμπώνει", στη σημερινή πραγματικότητα. Ένα ασφαλιστικό μοντέλο που μιλάει για "πρώτη γραμμή", ενιαία και κοινή για όλους, ένα ασφαλιστικό μοντέλο που έχει μέσα του μια "δεύτερη γραμμή" που μιλάει για αυτοδιαχείριση, μιλάει για αυτονομία και που δίνει τη δυνατότητα μέσα από την "δεύτερη γραμμή" και εμείς και ίσως και άλλοι κλάδοι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους.

Αυτό λοιπόν το ασφαλιστικό μοντέλο, δεν είναι κούφιο, δεν είναι κενό περιεχομένου, έχει όρους και προϋποθέσεις, είναι οι όροι και οι προϋποθέσεις που είπε ο Γραμματέας Ασφαλιστικού. Η πρότασή μας είναι "πακέτο". Δεν είναι αποσπασματική, δεν είναι κομμάτια και δεν πρόκειται να δεχθούμε από αυτήν κομμάτι-κομμάτι, ή να μας τη σαλαμοποιήσουνε, είτε να γίνει οτιδήποτε άλλο. Ή θα περάσει στο σύνολό της ή δεν θα περάσει. Αυτά για να μην υπάρχουνε μεταξύ μας παρεξηγήσεις και χαίρομαι γιατί ο συνάδελφος ο Παφίλης, πέρα από οτιδήποτε άλλο είπε, συμφώνησε ότι είναι η μόνη πρόταση που σήμερα μπορεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ακριβώς να ανταποκριθεί στα δύο αυτά ζητήματα.

Έτσι λοιπόν δεν υπάρχουνε θέματα διαθεσίμων που άκουσα, τα διαθέσιμα θα μείνουν σε αυτό το ταμείο προκειμένου να τα διαχειριστεί, ούτε υπάρχουν ζητήματα κατηγοριών για τους συνταξιούχους. Δεν είπε κανένας για πάνω από 65, κάτι που άκουσα ή οτιδήποτε άλλο.

Και μια τελική παρατήρηση για να κλείσω και να μην κουράσω άλλο. Είναι κακό να πετροβολάμε τους ανθρώπους, που είναι κοντά μας σε αυτό τον αγώνα. Θα χρειαστούμε πολλούς συμμάχους για να μπορέσουμε να τα βγάλουμε πέρα και ο αγώνας και η αγωνιστική διάθεση δεν θα κριθεί σε αυτή την αίθουσα, θα κριθεί αλλού. Η ημερίδα σήμερα είχε άλλο σκοπό και εκεί θα κριθεί και η ΓΣΕΕ και η ΟΤΟΕ και όλες οι άλλες Ομοσπονδίες και η ΟΣΤΟΕ ασφαλώς που έδειξε ότι είναι στο πλευρό μας. Θα είναι ΕΝΑ μέτωπο. Σας ευχαριστώ.